

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Четврта књига Мојсијева

која се зове и Бројеви

Попис Израелаца

1 Првог дана другог месеца друге године по изласку Израелаца из Египта, ГОСПОД рече Мојсију у Шатору састанка у Синајској пустињи: ²»Извршите попис целе израелске заједнице по братствима и породицама, уписујући сваког мушкарца поименце. ³Ти и Аарон пребројте све мушкарце у Израелу по њиховим четатама, од двадесет година и старије, који су способни да служе војску. ⁴Нека вам помаже по један човек из сваког племена који је уједно и глава породице.

⁵»Ово су имена људи који ће вам помагати:

Из Рувима: Елицур син Шедеуров.

⁶Из Симеона: Шелумиел син Цуришадајев.

⁷Из Јуде: Наасон син Аминадавов.

⁸Из Исахара: Натанаил син Цуаров.

⁹Из Завулоне: Елиав син Хелонов.

¹⁰Од Јосифових синова: из Ефрема: Елишама син Амихудов; из Манасије: Гамалиил син Педасцуров.

¹¹Из Венијамина: Авидан син Гидонијев.

¹²Из Дана: Ахизер син Амишадајев.

¹³Из Асира: Пагиел син Охранов.

¹⁴Из Гада: Елјасаф син Деуелов.

¹⁵Из Нефталима: Ахира син Енанов.»

¹⁶То су били људи изабрани из заједнице, поглавари својих праотачких племена, главе Израелових братстава.

¹⁷Мојсије и Аарон узеше ове људе који су поименце одређени, ¹⁸па првог дана другог месеца сазваше сву

заједницу. Људи су наводили своје порекло по братствима и породицама и поименце су пописани мушкарци од двадесет година и старији. ¹⁹Као што је ГОСПОД заповедио Мојсију, тако их је он пребројао у Синајској пустињи:

²⁰Од потомака Рувима, Израеловог прворођеног сина, пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ²¹Број пописаних из Рувимовог племена износио је 46.500.

²²Од Симеонових потомака пребројани су и пописани поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ²³Број пописаних из Симеоновог племена износио је 59.300.

²⁴Од Гадових потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску.

²⁵Број пописаних из Гадовог племена износио је 45.650.

²⁶Од Јудиних потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ²⁷Број пописаних из Јудиног племена износио је 74.600.

²⁸Од Исахарових потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ²⁹Број пописаних из Исахаровог племена износио је 54.400.

³⁰Од Завулонових потомака пописани су поименце, према

родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ³¹ Број пописаних из Завулоновог племена износио је 57.400.

³² Од Јосифових синова:

Од Ефремових потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ³³ Број пописаних из Ефремовог племена износио је 40.500.

³⁴ Од Манасијиних потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ³⁵ Број пописаних из Манасијиног племена износио је 32.200.

³⁶ Од Венијаминових потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ³⁷ Број пописаних из Венијаминовог племена износио је 35.400.

³⁸ Од Данових потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ³⁹ Број пописаних из Дановог племена износио је 62.700.

⁴⁰ Од Асирових потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ⁴¹ Број пописаних из Асировог племена износио је 41.500.

⁴² Од Нефталимових потомака пописани су поименце, према родословима својих братстава и породица, сви мушкарци од двадесет година и старији способни да служе војску. ⁴³ Број пописаних из Нефталимовог племена износио је 53.400.

⁴⁴ То су мушкарци које су пребројали Мојсије и Аарон и дванаест израелских поглавара. Сваки од њих представљао је своју породицу. ⁴⁵ Пребројани су по својим породицама сви Израелци од двадесет година и старији способни да служе у Израеловој војсци. ⁴⁶ Укупан број пописаних износио је 603.550.

⁴⁷ Али породице Левијевог племена нису пребројане са осталима ⁴⁸ јер је ГОСПОД рекао Мојсију: ⁴⁹ »Немој да пребројаваш Левијево племе нити да га пописујеш са осталим Израелцима. ⁵⁰ Него, Левите одреди да воде бригу о Боравишту сведочанства – о свој његовој опреми и свему другом што му припада. Нека носе Боравиште и сву његову опрему. Нека се старају о њему и нека се око њега утаборују. ⁵¹ Кад год се Боравиште премешта, нека га Левити раставе, и кад год се Боравиште подиже, нека га Левити подижу. Приближи ли му се било ко други, нека се погуби. ⁵² Нека Израелци дижу шаторе по четама, сваки у свом табору, под својом заставом, ⁵³ а Левити нека дижу своје шаторе око Боравишта сведочанства, да се Божији гнев не обори на израелску заједницу. Нека Левити обављају дужности везане за Боравиште сведочанства.«

⁵⁴ И Израелци учинише све као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

Распоред племенских табора и кретања на пут

2 ГОСПОД рече Мојсију и Аарону: ²»Нека се Израелци утаборе око Шатора састанка, али подаље од њега, сваки под својом заставом са ознакама своје породице.

³»На истоку нека се, под својом заставом, утаборе чете Јудиног табора. Поглавар Јудиног народа је Наасон син Аминадавов. ⁴Његова војска броји 74.600 људи.

⁵»До њих нека се утабори Исахарово племе. Поглавар Исахаровог народа је Натанаил син Цуаров. ⁶Његова војска броји 54.400 људи.

⁷»Затим Завулоново племе. Поглавар Завулоновог народа је Елиав син Хелонов. ⁸Његова војска броји 57.400 људи.

⁹»Укупан број људи додељених Јудином табору, према њиховим четама, износи 186.400. Они крећу први.

¹⁰»Нека на југу, под својом заставом, буду чете Рувимовог табора. Поглавар Рувимовог народа је Елицур син Шедеуров. ¹¹Његова војска броји 46.500 људи.

¹²»До њих нека се утабори Симеоново племе. Поглавар Симеоновог народа је Шелумиел син Цуришадајев. ¹³Његова војска броји 59.300 људи.

¹⁴»Затим Гадово племе. Поглавар Гадовог народа је Елјасаф син Деуелов. ¹⁵Његова војска броји 45.650 људи.

¹⁶»Укупан број људи додељених Рувимовом табору, према њиховим четама, износи 151.450. Они крећу други.

¹⁷»Нека затим креће Шатор састанка и табор Левитâ, између

других табора. Нека крећу истим редоследом којим се и утаборују, свако са свог места и под својом заставом.«

¹⁸»Нека на западу, под својом заставом, буду чете Ефремовог табора. Поглавар Ефремовог народа је Елишама син Амихудов. ¹⁹Његова војска броји 40.500 људи.

²⁰»До њих нека буде Манасијино племе. Поглавар Манасијиног народа је Гамалиил син Педахцуров. ²¹Његова војска броји 32.200 људи.

²²»Затим Венијаминово племе. Поглавар Венијаминовог народа је Авидан син Гидонијев. ²³Његова војска броји 35.400 људи.

²⁴»Укупан број људи додељених Ефремовом табору, према њиховим четама, износи 108.100. Они крећу трећи.

²⁵»Нека на северу, под својом заставом, буду чете Дановог табора. Поглавар Дановог народа је Ахизер син Амишадајев. ²⁶Његова војска броји 62.700 људи.

²⁷»До њих нека се утабори Асирово племе. Поглавар Асировог народа је Пагиел син Охранов. ²⁸Његова војска броји 41.500 људи.

²⁹»Затим Нефталимово племе. Поглавар Нефталимовог народа је Ахира син Енанов. ³⁰Његова војска броји 53.400 људи.

³¹»Укупан број људи додељених Дановом табору, према њиховим четама, износи 157.600. Они крећу последњи, под својим заставама.«

³²То су Израелци, пребројани по својим породицама. Број свих у таборима, по њиховим четама, износи 603.550. ³³Али Левити нису пребројани са осталим Израелцима, као што је ГОСПОД и заповедио Мојсију.

³⁴Тако су Израелци урадили све што је ГОСПОД заповедио Мојсију. Тако су се утаборивали под својим заставама и тако су кретали на пут, свако са својим братством и породицом.

Ааронови синови

3 Ово је повест о Аароновој и Мојсијевој породици у време када је ГОСПОД говорио Мојсију на Синајској гори.

²Имена Ааронових синова била су: прворођени Надав, затим Авиху, Елеазар и Итамар. ³То су била имена Ааронових синова, помазаних свештеника, који су били постављени да служе као свештеници. ⁴Али Надав и Авиху погинули су пред ГОСПОДОМ када су у Синајској пустињи пред њим принели непрописну ватру. Пошто они нису имали синова, само су Елеазар и Итамар служили као свештеници за живота свога оца Аарона.

Улога и дужности Левитевог племена

⁵ГОСПОД рече Мојсију: ⁶«Окупи Левитево племе, па их додели свештенику Аарону да му помажу. ⁷Нека раде код Шатора састанка за њега и целу заједницу обављајући послове везане за Боравиште. ⁸Нека воде бригу о свој опреми Шатора састанка и нека раде за Израелце обављајући послове везане за Боравиште. ⁹Дај Левите Аарону и његовим синовима – само они од Израелаца треба да му буду предати. ¹⁰Аарона и његове синове одреди да служе као свештеници. Приближи ли се светилишту било ко други, нека се погуби.»

¹¹ГОСПОД још рече Мојсију: ¹²«Узео сам Левите између

Израелаца место првог мушког потомка сваке Израелке. Левити су моји, ¹³јер су сви првенци моји. Када сам побио све првенце у Египту, одвојио сам за себе све првенце у Израелу, био то човек или животиња. Они су моји. Ја сам ГОСПОД.»

¹⁴ГОСПОД рече Мојсију у Синајској пустињи: ¹⁵«Преброј Левите по њиховим породицама и братствима. Преброј свако мушко од једног месеца и старије.»

¹⁶И Мојсије их преброја као што му је ГОСПОД заповедио.

¹⁷Ово су била имена Левијевих синова: Гершон, Кехат и Мерари.

¹⁸Ово су имена братстава Гершоноваца: Ливни и Шими.

¹⁹Братства Кехатоваца: Амрам, Јицхар, Хеврон и Узиел.

²⁰Братства Мераријеваца: Махли и Муши.

То су братства Левитâ по њиховим породицама.

²¹Гершону су припадала братства Ливнијеваца и Шимијеваца – то су била братства Гершоноваца.

²²Број свих пребројаних мушких од једног месеца и старијих износио је 7.500. ²³Братства Гершоноваца таборовала су на западу, иза Боравишта. ²⁴Поглавар породица Гершоноваца био је Елјасаф син Лаелов. ²⁵Код Шатора састанка Гершоновци су обављали дужности везане за Боравиште, шатор и његов прекривач, завесу на улазу у Шатор састанка, ²⁶дворишне завесе, завесу на улазу у двориште око Боравишта и жртвеника, и конопце и све што је везано за њихову употребу.

²⁷Кехату су припадала братства Амрамоваца, Јицхароваца, Хевроноваца и Узиеловаца – то су била братства Кехатоваца. ²⁸Број свих мушких од једног месеца и

старијих износио је 8.600. Кехатовци су обављали дужности везане за светилиште.²⁹ Братства Кехатоваца таборовала су с јужне стране Боравишта.³⁰ Поглавар породица из братстава Кехатоваца био је Елицафан син Узиелов.³¹ Они су обављали дужности везане за Ковчег, сто, свећњак, жртвенике, предмете који су се користили при вршењу свештеничке службе, завесу и све што је везано за њихову употребу.

³²Врховни поглавар Левитâ био је Елеазар, син свештеника Аарона. Он је био одређен да надгледа оне који су обављали дужности везане за светилиште.

³³Мерарију су припадала братства Махлијеваца и Мушијеваца – то су била братства Мераријеваца.³⁴ Број свих пребројаних мушких од једног месеца и старијих износио је 6.200.³⁵ Поглавар породица из братстава Мераријеваца био је Цуриел син Авихајилов. Они су таборовали на северној страни Боравишта.³⁶ Мераријевци су одређени да обављају дужности везане за диреке Боравишта, његове пречаге, стубове, постоља, сву његову опрему и све што је везано за њихову употребу,³⁷ као и за стубове у дворишту око Боравишта, постоља стубова, кочиће и конопце.

³⁸Мојсије и Аарон и његови синови таборовали су источно од Боравишта, испред Шатора састанка. Они су у име Израелаца обављали дужности везане за светилиште. Ако би се било ко други приближио светилишту, био би погубљен.

³⁹Укупан број Левитâ – свих мушких од месец дана и старијих – по

њиховим братствима, које су Мојсије и Аарон пребројали по ГОСПОДЊОЈ заповести, износио је 22.000.

⁴⁰ГОСПОД рече Мојсију: »Преброј свако израелско прворођено мушко од месец дана и старије и упиши га поименце.⁴¹ Узми Левите за мене место свих израелских првенаца и стоку Левитâ место свих првина израелске стоке. Ја сам ГОСПОД.«

⁴²И Мојсије преброја све израелске првенце, као што му је ГОСПОД заповедио.⁴³ Укупан број прворођених мушких од месец дана и старијих уписаних поименце износио је 22.273.

⁴⁴ГОСПОД рече Мојсију: ⁴⁵»Узми Левите место свих израелских првенаца и стоку Левитâ место њихове стоке. Левити су моји. Ја сам ГОСПОД.⁴⁶ А да би откупио она 273 првенца у Израелу колико их има више од Левитâ,⁴⁷ прикупи пет шеке^{*} по глави, према тежини светилишног шеке^{*}, који има двадесет гера.⁴⁸ Тај новац дај Аарону и његовим синовима као откупнину за оне који прелазе број Левитâ.«

⁴⁹И Мојсије прикупи новац за откупнину од оних који су прелазили број првенаца које су откупили Левити.⁵⁰ Од израелских првенаца прикупио је 1.365 шеке[†] сребра, према тежини светилишног шеке^{*}.⁵¹ Мојсије даде новац за откупнину Аарону и његовим синовима, као што му је ГОСПОД заповедио.

Кехатовци и њихове дужности

4 ГОСПОД рече Мојсију и Аарону: ²»Извршите попис левитског рода Кехатоваца по њиховим братствима и породицама.³ Пребројте све

***3:47 пет шеке^{*}** 57 грама.

†**3:50 1.365 шеке[†]** 15,56 килограма.

мушкарце између тридесет и педесет година старости који могу да обављају посао у Шатору састанка.

⁴»А ово је посао који Кехатовци обављају у Шатору састанка: старање о најсветијим предметима. ⁵Када се табор премешта, нека Аарон и његови синови уђу и скину заштитну завесу и нека њоме прекрију Ковчег сведочанства. ⁶Нека то потом прекрију кожама морских крава, преко тога разастру тканину чисте плаве боје и наместе мотке за ношење.

⁷»Нека преко стола Присуства разастру плаву тканину и на њега ставе таџире, посуднице, пехаре и врчеве за жртве леванице. Хлеб, који је непрекидно на њему, нека на њему и остане. ⁸Преко тога нека разастру скерлетну тканину, све прекрију кожама морских крава и наместе мотке за ношење стола.

⁹»Нека узму плаву тканину и њоме покрију свећњак и његове светиљке, маказе за фитиљ и чанчиће и све његове врчеве за уље којим се опслужује. ¹⁰Потом нека умотају свећњак и сав његов прибор у прекривач од кожа морских крава и положе га на носила.

¹¹»Нека преко златног жртвеника разастру плаву тканину, па га прекрију кожама морских крава и наместе његове мотке за ношење.

¹²»Нека узму све предмете који се користе при вршењу свештеничке службе у светилишту, умотају их у плаву тканину, па прекрију кожама морских крава и положе на носила.

¹³»Нека из бронзаног жртвеника уклоне пепео и преко жртвеника разастру љубичасту тканину. ¹⁴Потом нека на њега положе сав прибор који се користи за вршење свештеничке службе код жртвеника,

укључујући жеравнике, виљушке за месо, лопатице и чиније. Нека преко њега разастру прекривач од кожа морских крава и наместе његове мотке за ношење.

¹⁵»Када је табор спреман за покрет, нека Аарон и његови синови заврше с покривањем свих делова светилишта и свих његових светих предмета. Тек тада нека дођу Кехатовци да то понесу. Тако неће погинути дотичући свете предмете Шатора састанка. То су предмети Шатора састанка које Кехатовци треба да носе.

¹⁶»Нека Елеазар, син свештеника Аарона, води бригу о уљу за осветљење, мирисном кáду, редовним житним жртвама и уљу за помазање. Нека води бригу о целом Боравишту и о свему што је у њему, укључујући свету опрему и предмете.«

¹⁷ГОСПОД рече Мојсију и Аарону: ¹⁸»Пазите да племенска братства Кехатоваца не буду истребљена међу Левитима. ¹⁹Ово учините за њих, да остану у животу, а не да погину када се приближе најсветијим предметима: нека Аарон и његови синови уђу у светилиште и нека сваком човеку одреде шта да ради и шта да носи. ²⁰Кехатовци нека ни на трен не улазе да погледају свете предмете, да не погину.«

Гершоновци и њихове дужности

²¹ГОСПОД рече Мојсију: ²²»Изврши и попис Гершоноваца по њиховим породицама и братствима. ²³Преброј све мушкарце између тридесет и педесет година старости који могу да обављају посао код Шатора састанка.

²⁴»А ово је посао који обављају братства Гершоноваца и терет који носе: ²⁵Нека носе завесе Боравишта, Шатор састанка, његов прекривач и

горњи прекривач од кожа морских крава, завесе са улаза у Шатор састанка, ²⁶завесе дворишта око Боравишта и жртвеника, завесу са улаза у двориште, конопце и сву опрему везану за њихову употребу. Нека Гершонови са овим предметима ураде све што треба да се уради. ²⁷Сав њихов посао, било ношење или обављање другог посла, нека се обавља по налогу Аарона и његових синова. Одредите им све што им је дужност да носе. ²⁸То је посао који обављају братства Гершоноваца код Шатора састанка. Нека своје дужности обављају под руководством Итамара, сина свештеника Аарона.»

Мераријевци и њихове дужности

²⁹»Преброј Мераријевце по њиховим братствима и породицама. ³⁰Преброј све мушкарце између тридесет и педесет година старости који могу да обављају посао везан за Шатор састанка.

³¹»Ово је њихова дужност док обављају посао код Шатора састанка: да носе диреке Боравишта, његове пречаге, стубове и постоља, ³²као и стубове дворишта око њега са њиховим постољима, шаторске кочиће, конопце, сву њихову опрему и све што је везано за њихову употребу. Сваком човеку тачно именуј шта треба да носи. ³³То је посао који обављају братства Мераријеваца док раде код Шатора састанка под руководством Итамара, сина свештеника Аарона.»

Попис Левита

³⁴Мојсије, Аарон и поглавари заједнице пребројаше Кехатовце по њиховим братствима и породицама. ³⁵Свих мушкараца између тридесет и педесет година старости који

су могли да обављају посао у Шатору састанка, ³⁶пребројаних по братствима, било је 2.750. ³⁷Толико је укупно било свих оних из братстава Кехатоваца који су служили у Шатору састанка. Мојсије и Аарон су их пребројали по заповести коју је ГОСПОД дао преко Мојсија.

³⁸Пребројани су и Гершонови по њиховим братствима и породицама. ³⁹Свих мушкараца између тридесет и педесет година старости који су могли да обављају посао код Шатора састанка, ⁴⁰пребројаних по њиховим братствима и породицама, било је 2.630. ⁴¹Толико је укупно било свих оних из братстава Гершоноваца који су служили код Шатора састанка. Мојсије и Аарон су их пребројали по ГОСПОДЊОЈ заповести.

⁴²Пребројани су и Мераријевци по њиховим братствима и породицама. ⁴³Свих мушкараца између тридесет и педесет година старости који су могли да обављају посао код Шатора састанка, ⁴⁴пребројаних по њиховим братствима, било је 3.200. ⁴⁵Толико је укупно било оних из братстава Мераријеваца. Мојсије и Аарон су их пребројали по заповести коју је ГОСПОД дао преко Мојсија.

⁴⁶Тако су Мојсије, Аарон и поглавари Израела пребројали све Левите по њиховим братствима и породицама. ⁴⁷Укупан број свих мушкараца између тридесет и педесет година старости који су могли да обављају посао опслуживања и преношења Шатора састанка ⁴⁸износио је 8.580. ⁴⁹На заповест коју је ГОСПОД дао преко Мојсија, свакоме је одређен посао и речено шта да носи. Тако су пребројани, као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

Одвајање нечистих

5 ГОСПОД рече Мојсију: ²»Заповеди Израелцима да шаљу ван табора свакога ко пати од неке заразне кожне болести, или има било какав излив, или је нечист због додира с лешом. ³Шаљите и мушко и женско. Шаљите их ван табора, да не укаљају свој табор, где ја боравим међу њима.«

⁴И Израелци учинише баш као што је ГОСПОД наложио Мојсију: слали су такве ван табора.

Накнада штете

(3. Мојс 6,1-7)

⁵ГОСПОД рече Мојсију: ⁶»КажИ Израелцима: „Када неко, човек или жена, на било који начин оштети другога и тако изневери ГОСПОДА, крив је ⁷и нека призна грех који је учинио. Нека у потпуности надокнади штету, на то дода једну петину вредности и све дâ ономе кога је оштетио.

⁸»Ако оштећени нема блиског сродника коме би се могла уручити накнада за штету, накнада припада ГОСПОДУ и предаје се свештенику заједно са овном којим ће се за кривца извршити обред помирења. ⁹Сви свети прилози које Израелци доносе свештенику, припадају свештенику. ¹⁰Сваком човеку припадају његови свети дарови, али оно што дâ свештенику, припада свештенику.«

Љубомора

¹¹ГОСПОД рече Мојсију: ¹²»КажИ Израелцима: „Ако нечија жена застрани и буде му неверна ¹³тако што спава с другим и то остане сакривено од њеног мужа и њена

нечистота се не открије пошто нема сведока против ње и није ухваћена на делу ¹⁴и љубомора обузме њеног мужа и он посумња у своју жену, а она јесте нечиста, или га обузме љубомора и он посумња у њу иако није нечиста, ¹⁵нека је доведе свештенику. Нека за њу донесе и дар од једне десетине ефе* јечменог брашна. Нека га не полива уљем нити на њега ставља тамјана, јер је то житна жртва за љубомору, жртва подсетница којом се подсећа на кривицу.

¹⁶»Нека свештеник поведе жену и постави је пред ГОСПОДА, ¹⁷а затим у једну глинену посуду захвати свете воде и у њу сипа прашине са пода Боравишта. ¹⁸Када свештеник постави жену пред ГОСПОДА, нека јој расплете косу и у руке јој стави жртву подсетницу – житну жртву за љубомору – а сам нека држи у руци горку воду која доноси проклетство.

¹⁹»Нека тада свештеник закуне жену и каже јој: »Ако ниједан други човек није спавао с тобом и ако ниси застранила и постала нечиста док си била удата за свога мужа, нека ти не науди ова горка вода која доноси проклетство. ²⁰Али, ако си застранила док си била удата за свога мужа и постала нечиста тако што си спавала с другим човеком осим свога мужа« – ²¹нека овде свештеник закуне жену проклетством – »нека ГОСПОД учини да те твој народ прокуне и оцрни када ГОСПОД учини да ти се осуши материца и надме трбух. ²²Нека ова вода која доноси проклетство уђе у твоје тело и нека ти се од ње надме трбух и осуши материца.« А жена нека каже: »Амин. Амин.«

*5:15 једне десетине ефе 2,2 литра.

²³»Нека свештеник напише ова проклетства на свитку и спере их у горку воду. ²⁴Онда нека да жени да попије горку воду која доноси проклетство, и вода ће ући у њу и изазвати тешке болове. ²⁵Нека свештеник узме из њених руку житну жртву за љубомору, окрене је овамо-онамо пред ГОСПОДОМ и однесе на жртвеник. ²⁶Потом нека од житне жртве заграби пуну шаку као знамен-жртву* и то спали на жртвенику. Након тога нека да жени да попије воду. ²⁷Ако је жена постала нечиста и била неверна своме мужу, када попије воду која доноси проклетство, ова ће, ушавши у њу, изазвати тешке болове. Трбух ће јој се надути и материца осушити, и биће проклета међу својим народом. ²⁸Али, ако жена није постала нечиста, него је чиста, биће ослобођена кривице и моћи ће да има деце.⁴

²⁹»То је, дакле, закон о љубомори када жена застрани и постане нечиста док је удата за свога мужа, ³⁰или када мужа обузме љубомора зато што посумња у своју жену. Нека је свештеник постави пред ГОСПОДА и нека на њу у целости примени овај закон. ³¹Муж неће бити крив за грех, али жена ће сносити последице свога греха.«

Назирејски завет

6 ГОСПОД рече Мојсију: ²»КажИ Израелцима: „Ако неко, човек или жена, учини посебан завет – завет одвојености за ГОСПОДА као назиреј – ³нека се уздржава од вина и другог опојног пића и нека не пије сирће ни од вина ни од другог опојног

пића. Нека не пије сок од грозђа и не једе ни свеже ни суво грозђе. ⁴Док је назиреј, нека не једе ништа од винове лозе, чак ни семенку или љуску грозђа.

⁵»За све време свога завета одвојености, нека се не брије и не шиша†. Нека буде свет док не прође време његове одвојености за ГОСПОДА и нека пусти да му коса на глави слободно расте. ⁶За све време своје одвојености за ГОСПОДА, нека не прилази мртвацу. ⁷Ако му умре отац, или мајка, или брат, или сестра, нека због њих не постаје нечист, јер му је на глави знак одвојености за ГОСПОДА. ⁸Све време своје одвојености свет је ГОСПОДУ.

⁹»Ако крај њега неко изненада умре, и он тако учини нечистом косу, знак своје одвојености, нека обрије главу на дан свог очишћења, то јест седмога дана. ¹⁰Осмога дана нека свештенику на улаз у Шатор састанка донесе две грлице или два голупчета. ¹¹Свештеник ће једну птицу принети као жртву за очишћење, а другу као жртву паљеницу, да би за њега извршио обред помирења, јер је згрешио тако што је био крај мртваца. Истог дана нека освешта своју главу. ¹²Нека се поново одвоји за ГОСПОДА на исто време одвојености и нека, као жртву за кривицу, донесе мушко јагње од годину дана. Претходно време му се не рачуна, јер је постао нечист за време своје одвојености.

¹³»Ово је закон за назиреја када се заврши време његове одвојености: Нека га доведу на улаз у Шатор састанка, ¹⁴а он нека

*5:26 *знамен-жртву* Вероватно: жртву која симболично представља целу жртву; могуће значење је и спомен-жртва.

†6:5 *нека се не брије и не шиша* Дословно: нека му бритва не пређе преко главе.

донесе ГОСПОДУ свој дар – мушко јагње од годину дана и без мане за жртву паљеницу, женско јагње од годину дана и без мане за жртву за очишћење, овна без мане за жртву за заједништво,¹⁵ као и њихове житне жртве и жртве леванице и корпу бесквасног хлеба: погаче од белог брашна замешене с уљем и лепиње премазане уљем.¹⁶ Свештеник ће то донети пред ГОСПОДА и принети жртву за очишћење и жртву паљеницу.¹⁷ Принеће корпу с бесквасним хлебом и жртвовати ГОСПОДУ овна као жртву за заједништво, заједно с њеном житном жртвом и жртвом леваницом.¹⁸ Потом нека назиреј на улазу у Шатор састанка обрије косу с главе – знак своје одвојености – па узме увојке и стави их на ватру која гори испод жртве за заједништво.¹⁹ Након што назиреј обрије косу с главе – знак своје одвојености – свештеник ће му ставити у руке кувану овнујску плећку и по једну бесквасну погачу и лепињу из корпе.²⁰ Свештеник ће то окренути овамо-онамо пред ГОСПОДОМ као жртву окретану – то је свето и припада свештенику као и груди које су окретане и бут који је дарован. После тога назиреј може да пије вино.

²¹»То је закон о назиреју који заветује ГОСПОДУ дар за своју одвојеност, поврх онога што би још могао да донесе. Нека изврши завет који је дао, као што налаже закон о назиреју.«

Свештенички благослов

²²ГОСПОД рече Мојсију: ²³»Кажите Аарону и његовим синовима: ,Овако благосиљајте Израелце. Кажите им: ²⁴»»,»Нека те ГОСПОД благослови и чува.

²⁵Нека те ГОСПОД својим лицем обасја и милостив ти буде.

²⁶Нека ГОСПОД окрене своје лице к теби и да ти мир.«

²⁷Тако ће стављати моје име на Израелце, и ја ћу их благосиљати.«

Дарови донети приликом освештања светилишта и жртвеника

7 Када је Мојсије завршио с подизањем Боравишта, помаза и освешта и њега и његову опрему и помаза и освешта жртвеник и сав његов прибор.² Тада поглавари Израела, главе породица, то јест они племенски поглавари који су надгледали пребројавање, донеше дарове.³ Дотераше као дар пред ГОСПОДА шест покривених кола и дванаест волова – по кола од двојице и по вола од сваког од њих – и доведоше их пред Боравиште.

⁴ГОСПОД рече Мојсију: ⁵»Прими то од њих, да може да се користи за послове код Шатора састанка. Дај то Левитима према потребама посла сваког од њих.«

⁶Тако Мојсије узео кола и волове и даде их Левитима.⁷ Гершоновцима даде двоја кола и четири вола, према потребама њиховог посла,⁸ а Мераријевцима четвора кола и осам волова, према потребама њиховог посла. И једнима и другима руководио је Итамар, син свештеника Аарона.⁹ Али Кехатовцима не даде ништа од тога, јер је њихов посао био да свете предмете носе на раменима.

¹⁰Када је жртвеник помазан, поглавари донеше дарове за његово освештање и ставише их пред жртвеник,¹¹ јер је ГОСПОД рекао Мојсију: »Нека сваког дана по

један поглавар донесе свој дар за освештање жртвеника.«

¹²Првог дана је свој дар донео Наасон син Аминадавов из Јудиног племена. ¹³Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела* и једна сребрна чинија од седамдесет шекела†, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ¹⁴једна златна посудица од десет шекела‡, пуна кâда; ¹⁵један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ¹⁶један јарац за жртву за очишћење; ¹⁷и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњаци од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Наасона сина Аминадавовог.

¹⁸Другог дана је свој дар донео Натанаил син Цуаров, поглавар Исахара. ¹⁹Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ²⁰једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ²¹један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ²²један јарац за жртву за очишћење; ²³и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњаци од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Натанаила сина Цуаровог.

²⁴Трећег дана је свој дар донео Елиав син Хелонов, поглавар

Завулоновог народа. ²⁵Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ²⁶једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ²⁷један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ²⁸један јарац за жртву за очишћење; ²⁹и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњаци од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Елиава сина Хелоновог.

³⁰Четвртог дана је свој дар донео Елицур син Шедеуров, поглавар Рувимовог народа. ³¹Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ³²једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ³³један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ³⁴један јарац за жртву за очишћење; ³⁵и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњаци од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Елицура сина Шедеуровог.

³⁶Петог дана је свој дар донео Шелумиел син Цуришадајев, поглавар Симеоновог народа. ³⁷Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет

*7:13 *сто тридесет шекела* 1.482 грама; исто и у 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79. и 85. стиху.

†7:13 *седамдесет шекела* 798 грама; исто и у 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79. и 85. стиху.

‡7:14 *десет шекела* 114 грама; исто и у 20, 26, 32, 38, 44, 50, 56, 62, 68, 74, 80. и 86. стиху.

шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ³⁸једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ³⁹један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁴⁰један јарац за жртву за очишћење; ⁴¹и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњади од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Шелумиела сина Цуришадајевог.

⁴²Шестог дана је свој дар донео Елјасаф син Деуелов, поглавар Гадовог народа. ⁴³Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ⁴⁴једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ⁴⁵један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁴⁶један јарац за жртву за очишћење; ⁴⁷и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњади од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Елјасафа сина Деуеловог.

⁴⁸Седмог дана је свој дар донео Елишама син Амихудов, поглавар Ефремовог народа. ⁴⁹Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ⁵⁰једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ⁵¹један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁵²један јарац за жртву за очишћење; ⁵³и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке

јагњади од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Елишама сина Амихудовог.

⁵⁴Осмог дана је свој дар донео Гамалиил син Педахцуров, поглавар Манасијиног народа. ⁵⁵Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ⁵⁶једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ⁵⁷један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁵⁸један јарац за жртву за очишћење; ⁵⁹и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњади од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Гамалиила сина Педахцуровог.

⁶⁰Деветог дана је свој дар донео Авидан син Гидонијев, поглавар Венијаминовог народа. ⁶¹Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ⁶²једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ⁶³један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁶⁴један јарац за жртву за очишћење; ⁶⁵и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњади од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Авидана сина Гидонијевог.

⁶⁶Десетог дана је свој дар донео Ахиезер син Амишадајев, поглавар Дановог народа. ⁶⁷Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје

пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ⁶⁸једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ⁶⁹један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁷⁰један јарац за жртву за очишћење; ⁷¹и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњаци од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Ахизера сина Амисадајевог.

⁷²Једанаестог дана је свој дар донео Пагиел син Охранов, поглавар Асировог народа. ⁷³Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ⁷⁴једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ⁷⁵један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁷⁶један јарац за жртву за очишћење; ⁷⁷и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњаци од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Пагиела сина Охрановог.

⁷⁸Дванаестог дана је свој дар донео Ахира син Енанов, поглавар Нефталимовог народа. ⁷⁹Његов дар је био: један сребрни тањир тежак сто тридесет шекела и једна сребрна чинија од седамдесет шекела, према тежини светилишног шекела, обоје пуно белог брашна замешеног с уљем, за житну жртву; ⁸⁰једна златна посудица од десет шекела, пуна кâда; ⁸¹један јунац, један ован и једно мушко јагње од годину дана, за жртву паљеницу; ⁸²један јарац за

жртву за очишћење; ⁸³и два вола, пет овнова, пет јараца и петоро мушке јагњаци од годину дана, за жртву за заједништво. То је био дар Ахире сина Енановог.

⁸⁴То су били дарови израелских поглавара за освештање жртвеника када је помазан: дванаест сребрних тањира, дванаест сребрних чинија и дванаест златних посудица. ⁸⁵Сваки сребрни тањир био је тежак сто тридесет шекела, а свака чинија седамдесет шекела. Укупна тежина сребрних посуда износила је две хиљаде четири стотине шекела*, према тежини светилишног шекела. ⁸⁶Свака од дванаест златних посудица пуних кâда била је тешка десет шекела, према тежини светилишног шекела. Укупна тежина златних посудица износила је сто двадесет шекела†. ⁸⁷Свих животиња за жртве паљенице било је: дванаест јунаца, дванаест овнова и дванаесторо мушке јагњаци од годину дана, са њиховим житним жртвама. Дванаест јараца било је за жртву за очишћење. ⁸⁸Свих животиња за жртву за заједништво било је: двадесет четири вола, шездесет овнова, шездесет јараца и шездесеторо мушке јагњаци од годину дана. То су били дарови за освештање жртвеника након што је помазан.

⁸⁹Када је Мојсије улазио у Шатор састанка да разговара са ГОСПОДОМ, чуо је како му глас говори између два херувима изнад Помирилишта – поклопца Ковчега сведочанства – и разговарао је с њим.

*7:85 две хиљаде четири стотине шекела 27,36 килограма.

†7:86 сто двадесет шекела 1.368 грама.

Намештање светиљки у светилишту

8 ГОСПОД рече Мојсију: ²»Кажу Аарону: „Када будеш намештао седам светиљки, нека бацају светлост испред свећњака.«

³И Аарон тако учини: намести светиљке на предњу страну свећњака, као што је ГОСПОД заповедио Мојсију. ⁴А свећњак је био направљен овако: сав је, од подножја до латица, био од кованог злата, направљен тачно према узору који је ГОСПОД показао Мојсију.

Припрема Левита за обављање послова

⁵ГОСПОД рече Мојсију: ⁶»Узми Левите између осталих Израелаца и очисти их. ⁷А да би их очистио, уради овако: пошкропи их водом очишћења, а они нека онда обрију цело тело и оперу своју одећу. Тако ће се очистити. ⁸Нека потом узму једног јунца са његовом житном жртвом од белог брашна замешеног с уљем, а ти узми другог јунца за жртву за очишћење. ⁹Доведи Левите пред Шатор састанка и окупи сву израелску заједницу. ¹⁰Ти доведи Левите пред ГОСПОДА, а Израелци нека положе руке на њих. ¹¹Нека затим Аарон окрене Левите овамо-онамо пред ГОСПОДОМ као жртву окретану од Израелаца, па ће бити спремни за служење ГОСПОДУ.

¹²»Пошто Левити положе руке на главе јунаца, принеси ГОСПОДУ једног јунца као жртву за очишћење, а другог као жртву паљеницу, да извршиш обред помирења за Левите. ¹³Нека Левити стану пред Аарона и његове синове, а ти их окрени овамо-онамо пред ГОСПОДОМ као жртву окретану. ¹⁴Тако ћеш Левите

одвојити од осталих Израелаца, и Левити ће бити моји. ¹⁵Након што очистиш Левите и окренеш их овамо-онамо као жртву окретану, нека дођу да обављају послове везане за Шатор састанка. ¹⁶Само они од Израелаца треба да буду предати мени. Узео сам их да буду моји место првенаца, место првог мушког потомка сваке Израелке. ¹⁷Свако прворођено мушко у Израелу, био то човек или животиња, моје је. Када сам побио све првенце у Египту, њих сам одвојио за себе, ¹⁸а Левите сам узео место свих прворођених синова у Израелу. ¹⁹Њих сам, од свих Израелаца, дао као дар Аарону и његовим синовима, да место других Израелаца обављају послове везане за Шатор састанка и да за њих извршавају обред помирења како никаква пошаст не би погодила Израелце када се приближе светилишту.«

²⁰Мојсије, Аарон и цела израелска заједница урадише с Левитима баш као што је ГОСПОД заповедио Мојсију. ²¹Левити се очистише и опраше своју одећу, а онда их Аарон окрену овамо-онамо пред ГОСПОДОМ као жртву окретану и изврши за њих обред помирења, да их очисти. ²²Након тога Левити дођоше да обављају своје послове код Шатора састанка под надзором Аарона и његових синова. Урадише, дакле, с Левитима баш као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

²³ГОСПОД рече Мојсију: ²⁴»И ово се односи на Левите: Нека само мушкарци од двадесет пет година и старији обављају послове везане за Шатор састанка, ²⁵а када напуне педесет година, нека иступе из службе и нека више не раде. ²⁶Могу да помажу својој сабраћи у обављању

дужности код Шатора састанка, али сами нека не обављају послове. Тако ћеш, дакле, Левитима одредити њихове дужности.«

Друга Пасха

9 Првог месеца друге године пошто су изашли из Египта, ГОСПОД рече Мојсију у Синајској пустињи: ²»Нека Израелци славе Пасху у време одређено за њу. ³Славите је у време одређено за њу, у сутон четрнаестог дана овог месеца, према свим уредбама и законима за њу.«

⁴Тада Мојсије рече Израелцима да прославе Пасху, ⁵и они је прославише у Синајској пустињи у сутон четрнаестог дана првог месеца. Израелци урадише све као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

⁶Али неки од њих нису могли да славе Пасху тог дана јер су били нечисти због додира с мртвацем.

Стога они тог истог дана дођоше Мојсију и Аарону, ⁷па рекоше Мојсију: »Постали смо нечисти због додира с мртвацем, али зашто да нам буде ускраћено право да са осталим Израелцима принесемо жртву ГОСПОДУ у за то одређено време?«

⁸Мојсије им рече: »Сачекајте док не сазнам шта ГОСПОД заповеда за вас.«

⁹Тада ГОСПОД рече Мојсију: ¹⁰»Кажи Израелцима: „Када неки од вас или од ваших потомака буде нечист због додира с мртвацем, или буде на путу, ипак може да слави ГОСПОДЊУ Пасху. ¹¹Нека је слави у сутон четрнаестог дана другог месеца. Нека једе пасхалну животињу са бесквасним хлебом и горким биљем. ¹²Ништа од ње нека не оставља до јутра и нека јој не ломи ниједну кост. Када буде славио Пасху, нека се држи свих уредби за њу. ¹³Ко је чист, а није на путу, па не

прослави Пасху, тај нека се одстрани из свога народа, јер није принео ГОСПОДУ жртву у за то одређено време. Нека сноси последице свога греха.

¹⁴»Ако дошљак који борави међу вама жели да слави ГОСПОДЊУ Пасху, нека то чини према уредбама и законима за њу. Нека иста уредба важи и за дошљака и за рођеног Израелца.«

Облак над Боравиштем

(2. Мојс 40,34-38)

¹⁵Онога дана када је Боравиште – Шатор сведочанства – подигнуто, прекрио га је облак. Од вечери до јутра облак над Боравиштем изгледао је као огањ. ¹⁶Тако је било стално: преко дана га је прекривао облак, који је ноћу изгледао као огањ. ¹⁷Кад год се облак подизао са Шатора, Израелци су кретали на пут. Где год се облак спуштао, ту су Израелци дизали табор. ¹⁸На ГОСПОДЊУ заповест су Израелци кретали на пут и на његову заповест су дизали табор. Докле год је облак стајао над Боравиштем, они су остајали у табору. ¹⁹Када је облак дуго остајао над Боравиштем, Израелци су се држали онога што је ГОСПОД тражио и нису кретали на пут. ²⁰Понекад је облак био над Боравиштем само неколико дана. На ГОСПОДЊУ заповест су дизали табор и на његову заповест кретали на пут. ²¹Понекад је облак стајао само од вечери до јутра, а када би се ујутро подигао, кретали су на пут. Ако је облак стајао један дан и ноћ, па се подигао, кретали су на пут. ²²Било да је облак стајао над Боравиштем два дана или месец дана или годину дана, Израелци су остајали утаборени и нису кретали на пут. Али, чим би се подигао, кретали су на пут.

²³ На ГОСПОДЊУ заповест дизали су табор и на ГОСПОДЊУ заповест кретали су на пут. Држали су се онога што је ГОСПОД тражио, у складу са заповешћу коју је дао преко Мојсија.

Сребрне трубе

10 ГОСПОД рече Мојсију: ²»Направи две трубе од кованог сребра. Оне ће ти служити за сазивање заједнице и за кретање табора на пут. ³Када обе затрубе, нека се цела заједница окупи пред тобом на улазу у Шатор састанка. ⁴Ако затруби само једна, нека се пред тобом окупе само поглавари, главе Израелових братстава. ⁵Када се зачује завијајуће трубљење, нека на пут крену табори на истоку. ⁶Када се други пут зачује завијајуће трубљење, нека крену табори на југу. Завијајуће трубљење биће знак за покрет. ⁷Да окупите заједницу, дуните у трубе, али без завијања. ⁸Нека у трубе дувају свештеници, Ааронови синови. То је трајна уредба за вас из поколења у поколење.

⁹»Када у својој земљи будете полазили у бој против душманина који вас угњетава, дуните у трубе завијајући. Тада ће вас се сетити ГОСПОД, ваш Бог, и бићете спасени од својих непријатеља. ¹⁰Тако и у време радости – празника који су вам одређени и светковина младог месеца – затрубите над својим жртвама паљеницама и жртвама за заједништво, и оне ће бити спомен на вас пред Богом. Ја сам ГОСПОД, ваш Бог.»

Израел одлази са Синајске горе

¹¹ Двадесетог дана другог месеца друге године, облак се подиже са Боравишта сведочанства. ¹²Тада

Израелци кренуше из Синајске пустиње, па су путовали од места до места све док се облак није зауставио у пустињи Паран. ¹³Тако су први пут кренули на заповест коју је ГОСПОД дао преко Мојсија. ¹⁴Прве су, под својом заставом, кренуле Јудине чете. Њиховом војском заповедао је Наасон син Аминадавов. ¹⁵Натанаил син Цуаров заповедао је војском Исахаровог племена, ¹⁶а Елиав син Хелонов војском Завулоновог племена.

¹⁷Потом је растављено Боравиште, па су кренули и Гершоновици и Мераријевици, који су га носили.

¹⁸Потом су, под својом заставом, кренуле чете Рувимовог табора. Њиховом војском заповедао је Елицур син Шедеуров. ¹⁹Шелумиел син Цуришадајев заповедао је војском Симеоновог племена, ²⁰а Елјасаф син Деуелов војском Гадовог племена.

²¹Тек тада су кренули Кехатовци, носећи свете предмете, како би Боравиште могло да буде подигнуто пре њиховог доласка.

²²Потом су, под својом заставом, кренуле чете Ефремовог табора. Њиховом војском заповедао је Елишама син Амихудов. ²³Гамалиил син Педахцуров заповедао је војском Манасијиног племена, ²⁴а Авидан син Гидонијев војском Венијаминовог племена.

²⁵На крају су, под својом заставом, кренуле чете Дановог табора, као заштитница свим јединицама. Њиховом војском заповедао је Ахиезер син Амишадајев. ²⁶Пагиел син Охранов заповедао је војском Асировог племена, ²⁷а Ахира син Енанов војском Нефталимовог племена.

²⁸То је био редослед кретања израелских чета када су Израелци кретали на пут.

²⁹Мојсије рече Ховаву, сину свога таста Реуела Мидјанца: »Полазимо на место за које нам је ГОСПОД рекао: „Даћу вам га.“ Пођи с нама, а ми ћемо бити добри према теби, јер је ГОСПОД Израелу обећао добро.«

³⁰»Нећу с вама«, одговори овај, »него ћу се вратити у своју земљу, својој родбини.«

³¹Али Мојсије рече: »Молим те, не одлази од нас. Ти знаш где је у пустињи добро да се утаборимо, па можеш да нам будеш водич. ³²Ако пођеш с нама, делићемо с тобом све оно добро што нам ГОСПОД даје.«

³³Тако су кренули са ГОСПОДЊЕ горе и путовали три дана. Ковчег ГОСПОДЊЕГ савеза је та три дана ишао пред њима да им нађе место за одмор. ³⁴Преко дана је ГОСПОДЊИ облак био над њима када су из табора кретали на пут.

³⁵Кад год је Ковчег полазио, Мојсије је говорио:

»Устани, ГОСПОДЕ!

Нека се распрше твоји непријатељи.

Нека се пред тобом разбеже они што те мрзе.«

³⁶А када се Ковчег заустављао, говорио је:

»Врати се, ГОСПОДЕ,

безбројним хиљадама Израеловим.«

Народ тражи да једе меса

11 Народ поче на ГОСПОДЊЕ уши да се жали због својих недаћа. Када их је ГОСПОД чуо, разгневи се. Огањ ГОСПОДЊИ плану међу њима и спали један крај табора. ²Народ завапи Мојсију, па се он помоли ГОСПОДУ, и огањ се угаси. ³То

место прозваше Тавера*, јер је огањ ГОСПОДЊИ горео међу њима.

⁴Људи мешаног порекла који су били међу њима почеше да жуде за другом храном, па Израелци опет узеше да кукају, говорећи: »Е да нам је да једемо меса! ⁵Сећамо се рибе коју смо бесплатно јели у Египту, па краставаца, диња, празилука, црног и белог лука. ⁶А сад ископнемо. Нигде ништа да се једе, само ова мана!«

⁷Мана је била као зрно коријандера и личила је на смолу. ⁸Народ је ишао унаоколо и скуљао је, па су је онда мтели у ручном млину или је туцали у авану. Кували су је у лонцу или од ње месили лепиње. Укус јој је био сличан укусу нечег што је спремљено с маслиновим уљем. ⁹Када је ноћу на табор падала роса, падала је и мана.

Мојсије добија

седамдесет помоћника

¹⁰Мојсије је слушао како људи из свих братстава кукају, свако на улазу у свој шатор. ГОСПОД се силно разгневи, и Мојсије се узруја.

¹¹»Зашто си мене, свога слугу, ударио овим злом?« упита он ГОСПОДА. »Чиме сам те то наљутио да си на мене навалио терет свег овог народа? ¹²Зар сам ја зачео сав овај народ? Зар сам га ја родио, кад ми говориш да га носим на рукама, као што дадиља носи одојче, у земљу коју си уз заклетву обећао њиховим праоцима? ¹³Где да нађем меса за сав овај народ, који ми стално кука, говорећи: „Дај нам да једемо меса!“ ¹⁴Не могу сâм да носим сав овај народ – тежак ми је. ¹⁵Ако ћеш овако са мном, боље ме одмах убиј. Ако сам нашао милост у твојим очима, дај да више не гледам своју пропаст.«

* 11:3 Тавера значи »горењек«.

¹⁶ ГОСПОД рече Мојсију: »Доведи ми седамдесет Израелаца за које знаш да су старешине народа и његови надгледници. Нека дођу до Шатора састанка, да с тобом стану тамо, ¹⁷ а ја ћу сићи и тамо ћу разговарати с тобом. Узећу од Духа који је на теби и ставићу га на њих, па ће ти они помагати да носиш терет народа, да не мораш сам да га носиш. ¹⁸ Кажу народу: „Освештајте се за сутра, када ћете јести меса. ГОСПОД вас је чуо када сте кукали: »Е да нам је да једемо меса! Било нам је боље у Египту!« Сада ће вам ГОСПОД дати меса и ви ћете га јести. ¹⁹ И нећете га јести само један дан, или два дана, или пет дана, или десет дана, или двадесет дана, ²⁰ него цео месец, док вам не изађе на нос и не смучи вам се, јер сте одбацили ГОСПОДА, који је међу вама, и кукали пред њим, говорећи: »Зашто смо и одлазили из Египта?«

²¹ Мојсије рече: »Народа међу којим се налазим има шест стотина хиљада пешака, а ти кажеш: „Даћу им меса да једу месец дана!“ ²² Зар би им било довољно и да им се покоље сва ситна и крупна стока? Зар би им било довољно и да им се налови сва риба у мору?«

²³ »Зар је рука ГОСПОДЊА прекратка?« рече ГОСПОД Мојсију. »Сада ћеш видети да ли ће се моја реч обистинити или неће.«

²⁴ Тада Мојсије изађе и пренесе народу шта је ГОСПОД рекао. Онда окупи седамдесет од њихових старешина и размести их око Шатора, ²⁵ а ГОСПОД сиђе у облаку, па је с њим разговарао. Он узео од Духа који је био на Мојсију и стави

га на седамдесет старешина. Када је Дух сишао на њих, они почеше да пророкују, али то после више нису чинили. ²⁶ А двојица од њих, Елдад и Медад, били су остали у табору. И они су били уписани међу старешине, али нису изашли до Шатора. Дух сиђе и на њих, па су пророковали у табору.

²⁷ Један младић дотрча и јави Мојсију: »Елдад и Медад пророкују у табору!«

²⁸ На то Исус Навин, који је од своје младости био Мојсијев помоћник, рече: »Мојсије, господару мој, спречи их!«

²⁹ Али Мојсије му одговори: »Зар си љубоморан ради мене? Камо среће да сви из ГОСПОДЊЕГ народа буду пророци, да ГОСПОД стави свога Духа на њих!«

³⁰ Потом се Мојсије и старешине Израела вратише у табор.

Препелице

³¹ Од ГОСПОДА се подиже ветар и од мора потера препелице, па их пообара свуда око табора, око два лакта* изнад земље, а дан хода унаоколо. ³² Целог тог дана и ноћи и целог наредног дана народ је излазио и скупљао препелице. И нико није скупио мање од десет хомера†. Потом их разастреше свуда око табора. ³³ Али, док им је месо још било међу зубима, пре него што су га сажвакали, ГОСПОД се разгневи на народ и удари га страшном пошашћу. ³⁴ Стога је то место прозвано Киврот Хатаава‡, јер су тамо сахранили оне који су жудели за другом храном.

*11:31 *два лакта* 90 центиметара.

†11:32 *десет хомера* 2.200 литара.

‡11:34 *Киврот Хатаава* значи »гробови велике жудње«.

³⁵Из Киврот-Хатааве народ оде у Хацерот, па су боравили тамо.

Мирјам и Аарон говоре против Мојсија

12 Мирјам и Аарон почеше да говоре против Мојсија због његове жене Кушанке, јер се био оженио Кушанком.

²»Зар је ГОСПОД говорио само преко Мојсија?« питали су. »Зар није говорио и преко нас?«

И ГОСПОД то чу. ³А Мојсије је био веома понизан човек, понизнији од било кога на земљи.

⁴ГОСПОД одмах рече Мојсију, Аарону и Мирјам: »Све троје изађите до Шатора састанка.«

И њих троје изађоше, ⁵а ГОСПОД сиђе у стубу облака, стаде на улаз у Шатор и позва Аарона и Мирјам.

Када су обоје пришли, ⁶он рече: »Слушајте шта ћу вам рећи:

»Када је међу вама пророк ГОСПОДЊИ,

ја му се у виђењима откривам, у сновима му говорим.

⁷Али није тако с мојим слугом Мојсијем –

он је веран у свој мојој кући.

⁸Ја с њим разговарам лицем у лице, отворено, а не у загонеткама.

Он обличје ГОСПОДЊЕ гледа.

Како вас онда није било страх да против мога слуге Мојсија говорите?«

⁹И ГОСПОД се разгневи на њих и оде.

Мирјам кажњена

¹⁰Када се облак удаљио од Шатора, а оно – Мирјам огунавела, побелела као снег!

Аарон се окрену према њој и виде да има губу, ¹¹па рече Мојсију: »Молим те, господару, не узми нам

за зло грех који смо починили у својој лудости. ¹²Немој да она буде као мртворођенче којем је месо полуизједено када излази из мајчине утробе.«

¹³Тада Мојсије завапи ГОСПОДУ: »Боже, молим те, излечи је!«

¹⁴А ГОСПОД одговори Мојсију: »Да јој је отац плуноу у лице, зар њена срамота не би трајала седам дана? Држи је ван табора седам дана, а после тога може да се доведе назад.«

¹⁵Тако су Мирјам седам дана држали ван табора, а народ није кретао на пут док је нису довели назад.

¹⁶После тога народ оде из Хацерота и утабори се у пустињи Паран.

Мојсије шаље извиднике у Ханаан

(5. Мојс 1,19-33)

13 ГОСПОД рече Мојсију: ²»Пошаљи људе да извиде земљу Ханаан, коју дајем Израелцима. Из сваког праотачког племена пошаљи једног од његових поглавара.«

³И Мојсије их, на ГОСПОДЊУ заповест, посла из пустиње Паран. Сви они били су вође Израелаца, ⁴а ово су њихова имена:

Из Рувимовог племена: Шамуа син Закуров.

⁵Из Симеоновог племена: Шафат син Хоријев.

⁶Из Јудиног племена: Калев син Јефунеев.

⁷Из Исахаровог племена: Лигал син Јосифов.

⁸Из Ефремовог племена: Хошеа син Навин.

⁹Из Венијаминовог племена: Палти син Рафуов.

¹⁰Из Завулоновог племена: Гадиел син Содидев.

¹¹ Из Јосифовог, то јест Манасијиног племена: Гади син Сусијев.

¹² Из Дановог племена: Амиел син Гемалијев.

¹³ Из Асировог племена: Сетур син Михаилов.

¹⁴ Из Нефталимовог племена: Нахби син Вофсијев.

¹⁵ Из Гадовог племена: Геуел син Махијев.

¹⁶ То су била имена људи које је Мојсије послао да извиде земљу. А Хошеи сину Навину Мојсије даде име Исус*.

¹⁷ Када их је Мојсије послао да извиде земљу Ханаан, рече им: »Идите горе кроз Негев, па даље у Горје. ¹⁸ Видите каква је земља и да ли су људи који у њој живе снажни или слаби, малобројни или многобројни. ¹⁹ Каква је земља у којој живе: добра или рђава? У каквим градовима живе: без бедемâ или утврђеним? ²⁰ Какво је тле: плодно или мршаво? Има ли на њему дрвећа или нема? И учините све да донесете плодова те земље.«

А било је време првог зрелог грозђа.

²¹ Тако они одоше горе и извидеше земљу од пустиње Цин све до Рехова према Лево-Хамату. ²² Одоше горе кроз Негев и стигоше до Хеврона, где су живели Анакови потомци Ахиман, Шешај и Талмај. Хеврон је подигнут седам година пре Цоана у Египту.

²³ Када су дошли у кланац Ешкол, одрезаше лозу на којој је био један једини грозд, па га двојица од њих понеше између себе, на мотки, а понеше и нарова и смокава. ²⁴ Тај кланац је прозван Ешкол† управо

због грозда који су Израелци тамо одрезали. ²⁵ После четрдесет дана, вратише се из извиђања земље. ²⁶ Дођоше Мојсију и Аарону и целој израелској заједници у Кадешу, у пустињи Паран, па њима и целој заједници поднесе извештај и показаше плодове земље.

²⁷ Овако су известили Мојсија: »Били смо у земљи у коју си нас послао, и њоме заиста тече мед и млеко. Ево њених плодова. ²⁸ Али народ који тамо живи јак је, а градови су утврђени и веома велики. Чак смо тамо видели и Анакове потомке. ²⁹ Амалечани живе у Негеву, Хегити, Јевусејци и Аморејци у Горју, а Ханаанци уз море и дуж реке Јордан.«

³⁰ Тада Калев утиша народ око Мојсија и рече: »Треба сместа да идемо горе и запоседнемо земљу, јер ми то можемо.«

³¹ Али људи који су ишли с њим рекоше: »Не можемо да нападнемо онај народ, јер су јачи од нас.«

³² Они проширише међу Израелцима рђав глас о земљи коју су извиђали, говорећи: »Земља коју смо извиђали прождире своје становнике. Сви људи које смо тамо видели крупног су стаса. ³³ Видели смо тамо и Нефилиме‡, Анакове потомке потекле од Нефилима. Сами себи смо изгледали као скакавци, а тако смо изгледали и њима.«

Народ се буни

14 Те ноћи је сав народ из заједнице кукао и плакао из свега гласа.

* **13:16** Исус Хебрејски: Јехошуа.

† **13:24** Ешкол значи »грозд«.

‡ **13:33** Нефилиме Нефилими су били народ дивовског раста; в. 1. Мојс 6,2-4.

²Сви Израелци су гунђали против Мојсија и Аарона и цела заједница им рече: »Јамо среће да смо помрли у Египту! Или да смо бар помрли у овој пустињи! ³Зашто нас ГОСПОД води у ту земљу, да погинемо од мача, а наше жене и нејач да постану плен? Зар нам не би било боље да се вратимо у Египат?«

⁴А један другом су говорили: »Изаберимо вођу и вратимо се у Египат.«

⁵Тада Мојсије и Аарон падоше ничице пред целом израелском заједницом која се тамо окупила, ⁶а Исус Навин и Калев син Јефунев, који су били међу онима који су извиђали земљу, раздреше своју одећу, ⁷па рекоше целој израелској заједници: »Земља кроз коју смо прошли и извиђали је изузетно је добра. ⁸Ако ГОСПОД буде задовољан нама, увешће нас у ту земљу – земљу којом тече мед и млеко – и даће нам је. ⁹Само немојте да се буните против ГОСПОДА и не бојте се народа те земље, јер ће они за нас бити лак залагај. Они су без заштите, а с нама је ГОСПОД. Не бојте их се.«

¹⁰Када је цела заједница почела да говори да их треба каменовати, свим Израелцима се код Шатора састанка показа Слава ГОСПОДЊА.

Мојсије посредује за народ

¹¹ГОСПОД рече Мојсију: »Докле ће ме овај народ презирати? Докле ће одбијати да ми верују, упркос свим знамењима која сам учинио међу њима? ¹²Ударићу их помором и истребити*, а од тебе ћу учинити народ већи и јачи од њих.«

¹³Тада Мојсије рече ГОСПОДУ: »Али, чуће за то Египћани, између којих си својом силом извео овај народ, ¹⁴и рећи ће то становницима ове земље, који су већ чули да си ти, ГОСПОД, са овим народом и да му се ти, ГОСПОДЕ, показујеш лицем у лице, да твој облак стоји над њим и да пред њим идеш у стубу од облака дању и у стубу од огња ноћу. ¹⁵Ако погубиш овај народ сав одједном, народи који буду чули то о теби, рећи ће: ¹⁶„ГОСПОД није могао да доведе овај народ у земљу коју им је уз заклетву обећао, па их је побио у пустињи.“ ¹⁷Нека се зато сада покаже сила мога Господа, као што си објавио кад си рекао: ¹⁸„ГОСПОД је спор да се разгневи, препун је љубави и опрашта грех и преступ, али кривца не оставља некажњеног, него децу до трећег и четвртог колена кажњава за грехе отаца.“ ¹⁹У својој великој љубави опрости грех овог народа као што си им праштао од Египта до сада.«

²⁰»Опростио сам им, као што си тражио«, одговори ГОСПОД. ²¹»Али, тако ми живота и Славе ГОСПОДЊЕ, која испуњава сву земљу, ²²ниједан од људи који су видели моју Славу и знамења која сам учинио у Египту и у пустињи, а били ми непокорни и десет пута ме искушавали, ²³ниједан од њих неће видети земљу коју сам уз заклетву обећао њиховим праоцима. Неће је видети ниједан од оних који ме презиру. ²⁴Али, пошто је у мом слуги Калеву другачији дух и пошто из свега срца иде за мном, довешћу га у земљу у коју је ишао, и његови потомци ће је наследити.

*14:12 *истребити* Ова реч на хебрејском може да значи и »одузети наследство«.

²⁵»Пошто Амалечани и Ханаанци живе у долинама, сутра се окрените и идите у пустињу путем према Црвеном мору.«

Бог кажњава народ

(5. Мојс 1,34-40)

²⁶ГОСПОД рече Мојсију и Аарону:
²⁷»Докле ће ова зла заједница да гунђа против мене? Чуо сам притужбе ових гунђала Израелаца.
²⁸Зато им реци: „Тако ми живота, говори ГОСПОД, урадићу с вама баш оно што сте на моје уши говорили:
²⁹по овој пустињи ће попадати ваша мртва тела – мртва тела свих вас од двадесет година и старијих који сте пребројани за време пописа и који сте гунђали против мене.
³⁰Ниједан од вас неће ући у земљу за коју сам се заклео да ћете се у њој настанити, осим Калева сина Јефунеевог и Исуса Навина.
³¹Што се тиче ваше деце, за коју сте рекли да ће постати плен, њих ћу увести у земљу коју сте ви одбацили, да у њој уживају.
³²А што се тиче вас, ваше лешине ће попадати по пустињи.
³³Ваша деца ће четрдесет година бити пастири у пустињи и испаштати због ваше невере, док лешина и последњег од вас не падне у пустињи.
³⁴Четрдесет година – једну годину за сваки од четрдесет дана колико сте извиђали земљу – испаштаћете за своје грехе и знаћете како је то кад сам ја против вас.«

³⁵»Ја, ГОСПОД, рекох и сигурно ћу то учинити целој овој злој заједници, која се удружила против мене. Скончаће у овој пустињи. Овде ће помрети.«

³⁶Људи које је Мојсије био послао да извиде земљу, који су се из ње вратили и, ширећи рђав глас о њој, навели целу заједницу да

гунђа против њега, ³⁷погинуше од помора пред ГОСПОДОМ. ³⁸Од оних који су ишли да извиде земљу само Исус Навин и Калев син Јефунеев остадоше живи.

Први покушај освајања Ханаана

(5. Мојс 1,41-46)

³⁹Када је Мојсије ово пренео свим Израелцима, они се силно ражалостише. ⁴⁰Рано ујутро наредног дана кренуше према врху оног горског краја.

»Згрешили смо«, рекоше. »Сада идемо горе до места које нам је ГОСПОД обећао.«

⁴¹Мојсије рече: »Зашто кршите ГОСПОДЊУ заповест? Од овога неће бити ништа. ⁴²Не идите горе, јер ГОСПОД није с вама, и ваши непријатељи ће вас поразити. ⁴³Јер, тамо су Амалечани и Ханаанци, а пошто сте се окренули од ГОСПОДА, он неће бити с вама, па ћете изгинути од мача.«

⁴⁴Али они у својој охолости ипак одоше према врху оног горског краја иако ни Мојсије ни Ковчег ГОСПОДЊЕГ савеза нису кренули из табора. ⁴⁵Тада одозго дођоше Амалечани и Ханаанци који су живели у горском крају и ударише на њих, па су их тукли све до Хорме.

Прописи о жртвама

15 ГОСПОД рече Мојсију: ²»КажИ Израелцима: „Када уђете у земљу коју вам дајем да се у њој настаните ³и када ГОСПОДУ будете приносили жртве спаљене ватром, од крупне или од ситне стоке, да направите пријатан мирис ГОСПОДУ – било жртве паљенице или клане жртве, жртве заветне или жртве драговољне или жртве за време светковина – ⁴нека онај ко приноси

жртву принесе ГОСПОДУ и житну жртву од једне десетине ефе* белог брашна замешеног са четврт хина† уља.

⁵»За свако јагње за жртву паљеницу или клану жртву припреми четврт хина вина као жртву леваницу.

⁶»За овна припреми житну жртву од две десетине ефе‡ белог брашна замешеног са трећином хина[¶] уља⁷ и трећину хина вина као жртву леваницу. Принеси то као пријатан мирис ГОСПОДУ.

⁸»Када ГОСПОДУ приносиш јунца као жртву паљеницу или клану жртву, жртву заветну или жртву за заједништво,⁹ донеси с јунцем житну жртву од три десетине ефе[§] белог брашна замешеног са пола хина** уља.¹⁰ Донеси и пола хина вина као жртву леваницу. То је жртва спаљена ватром, пријатан мирис ГОСПОДУ.

¹¹»Нека се на овај начин приноси сваки јунац или ован, свако јагње или јаре.¹² Колико год животиња да приносиш, за сваку уради тако.

¹³»Нека то на овај начин ради сваки рођени Израелац када приноси жртву спаљену ватром, пријатан мирис ГОСПОДУ.¹⁴ Из поколења у поколење, када год дошљак који борави међу вама, било привремено или стално, приноси жртву спаљену ватром, пријатан мирис ГОСПОДУ, нека то чини исто као и ви.¹⁵ Нека у заједници важи иста уредба за вас и за дошљака који борави међу вама. То је трајна уредба из поколења у поколење. Нека пред ГОСПОДОМ

дошљак буде равноправан с вама:¹⁶ нека исти пропис и закон важе и за вас и за дошљака који борави међу вама.«

¹⁷ГОСПОД рече Мојсију:¹⁸»Кажите Израелцима: „Када уђете у земљу у коју вас водим¹⁹ и када будете јели хлеб те земље, принесите један део као прилог ГОСПОДУ.²⁰ Принесите погачу од првине свог млевеног жита као прилог са гумна.²¹ Из поколења у поколење дајте овај прилог ГОСПОДУ од првине свог млевеног жита.«

²²»Ако ненамерно пропустите да извршите било коју од ових заповести које је ГОСПОД дао Мојсију –²³ све што вам је ГОСПОД заповедио преко Мојсија, од дана када је дао заповести и даље из поколења у поколење –²⁴ ако је то учињено непажњом заједнице, онда нека цела заједница принесе једног јунца као жртву паљеницу, да буде пријатан мирис ГОСПОДУ, заједно са њеном житном жртвом и жртвом леваницом, као што је прописано, и једног јарца за жртву за очишћење.²⁵ Нека свештеник изврши обред помирења за целу израелску заједницу, и биће им опроштено, јер није било намерно и јер су за свој прекршај ГОСПОДУ принели жртву спаљену ватром и жртву за очишћење.²⁶ Биће опроштено целој израелској заједници и дошљацима који бораве међу њима, јер је цео народ имао удела у ненамерном прекршају.

*15:4 *једне десетине ефе* 2,2 литара.

†15:4 *четврт хина* 0,9 литара; исто и у 5. стиху.

‡15:6 *две десетине ефе* 4,4 литара.

¶15:6 *трећином хина* 1,2 литара; исто и у 7. стиху.

§15:9 *три десетине ефе* 6,6 литара.

**15:9 *пола хина* 1,8 литара; исто и у 10. стиху.

²⁷»Ако ненамерно згреши појединац, нека донесе женско јаре од годину дана за жртву за очишћење. ²⁸Нека свештеник изврши обред помирења пред ГОСПОДОМ за онога ко је ненамерно згрешио, па када се за њега изврши обред помирења, биће му опроштено. ²⁹Исти закон важи за свакога ко ненамерно згреши, био он рођени Израелац или дошљак који борави међу њима.

³⁰»Али, ко згреши пркосно, био он рођени Израелац или дошљак, тај хули на ГОСПОДА. Нека се одстрани из свога народа. ³¹Зато што је презрео реч ГОСПОДЊУ и прекршио његову заповест, нека се свакако одстрани – његов грех остаје на њему.«

Човек који је прекршио суботу

³²Док су Израелци били у пустињи, нађоше једнога како скупља дрва у суботу. ³³Они који су га нашли док је скупљао дрва, доведоше га Мојсију и Аарону и целој заједници, ³⁴а они га ставише под стражу, јер није било јасно шта с њим треба учинити.

³⁵Тада ГОСПОД рече Мојсију: »Тај човек мора да се погуби. Нека га цела заједница каменује ван табора.«

³⁶И сва заједница га изведе ван табора, па га каменоваше до смрти, као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

Ресе на одећи

³⁷ГОСПОД рече Мојсију: ³⁸»Кажите Израелцима: „Из поколења у поколење правите ресе на скутовима своје одеће, а на свакој реси нека буде плава нит. ³⁹Имаћете ове ресе да вас поглед на њих подсећа на све ГОСПОДЊЕ заповести – да их извршавате, а не да се поводите за својим срцем и очима, који вас воде

у неверу. ⁴⁰Тада ћете се сећати да извршавате све моје заповести и бићете свети своме Богу. ⁴¹Ја сам ГОСПОД, ваш Бог, који вас је извео из Египта да буде ваш Бог. Ја сам ГОСПОД, ваш Бог.«

Корејева побуна

16 Кореј син Јицхаров, потомак Левиневог сина Кехата, узев Рувимовце Датана и Авирама, синове Елиавове, и Она сина Пелетовог, ²па се диглоше против Мојсија. С њима је било две стотине педесет Израелаца, поглавара заједнице изабраних на скупштини, људи на гласу.

³Они се сви окупише против Мојсија и Аарона и рекоше им: »Превршили сте меру! Цела заједница је света, па тако и сваки њен припадник, и ГОСПОД је међу њима. Зашто се, онда, ви стављате изнад ГОСПОДЊЕ заједнице?«

⁴Када је Мојсије то чуо, паде ничице.

⁵Онда рече Кореју и свим његовим присталицама: »ГОСПОД ће ујутро показати ко је његов и ко је свет, и пустиће га да му приђе. Кога изабере, тога ће пустити да му приђе. ⁶А ти, Кореје, и све твоје присталице треба да урадите ово: Узмите кадионице, ⁷па сутра у њих пред ГОСПОДОМ ставите ватре и када. Кога ГОСПОД изабере, биће свет. Ви Левити превршили сте меру!«

⁸Мојсије још рече Кореју: »Слушајте, Левити! ⁹Зар вам је мало то што вас је Бог Израелов издвојио из израелске заједнице и приближио себи да обављате послове везане за ГОСПОДЊЕ боравиште и да стојите пред заједницом и служите јој? ¹⁰Приближио је себи и тебе и сву твоју сабраћу Левите. Зар хоћете и свештенички положај?

¹¹Против ГОСПОДА сте се ти и све твоје присталице удружили! Јер, ко је Аарон да против њега гуњате?»

¹²Потом Мојсије посла по Датана и Авирама, синове Елиавове, али они рекоше: »Нећемо да дођемо! ¹³Зар ти је мало што си нас одвео из земље којом тече мед и млеко да нас побијеш у пустињи, него још хоћеш и да владаш над нама? ¹⁴А ниси нас увео у земљу којом тече мед и млеко нити си нам дао поља и винограде у наследство. Зар хоћеш да ископаш очи овим људима? Нећемо да дођемо!«

¹⁵На то се Мојсије силно разгневи, па рече ГОСПОДУ: »Немој да прихватиш њихов дар. Ни магаре нисам од њих узео нити сам иједноме од њих учинио зло.«

¹⁶А Кореју рече: »Ти и све твоје присталице да се сутра појавите пред ГОСПОДОМ – ти и они и Аарон. ¹⁷Нека сваки човек узме своју кадионицу, стави у њу када – укупно две стотине педесет кадионица – и донесе је пред ГОСПОДА. А и ти и Аарон донесите сваки своју кадионицу.«

¹⁸И сваки човек узе своју кадионицу, стави у њу ватре и када, па са Мојсијем и Аароном стаде на улаз у Шатор састанка. ¹⁹Када је Кореј окупио све своје присталице – оне који су се противили Мојсију и Аарону – на улазу у Шатор састанка, Слава ГОСПОДЊА се показа целој заједници.

²⁰ГОСПОД рече Мојсију и Аарону: ²¹»Одвојте се од ове заједнице, да их одмах затрем.«

²²А они падоше ничице и рекоше: »О Боже, Боже духова свега људског рода, зар ћеш бити гневан на целу заједницу када само један човек згреши?«

²³Тада ГОСПОД рече Мојсију: ²⁴»Кажи заједници: ,Одмакните се од шаторâ који припадају Кореју, Датану и Авираму.‘«

²⁵Мојсије устаде и оде Датану и Авираму, а за њим старешине Израела.

²⁶Он рече заједници: »Склоните се од шаторâ ових опаких људи! Ништа њихово не дирајте, иначе ћете бити збрисани због свих њихових греха.«

²⁷И они се одмакоше од шаторâ који су припадали Кореју, Датану и Авираму. А Датан и Авирам су били изашли, па су, сваки са својом женом, децом и нејачи, стајали на улазу у своје шаторе.

²⁸Тада Мојсије рече: »По овоме ћете знати да ме је ГОСПОД послао да све ово чиним и да то није од моје воље: ²⁹Ако ови људи умру као што умиру сви људи и ако им се догоди само оно што се догађа свим људима, онда ме ГОСПОД није послао. ³⁰Али, ако ГОСПОД учини да се догоди нешто сасвим ново, и земља се отвори и прогута их заједно са свиме што је њихово, па живи сиђу у Шеол, онда ћете знати да су ови људи презрели ГОСПОДА.«

³¹И чим је све ово изговорио, тле под Датаном и Авирамом се расцепи. ³²Земља се отвори и прогута их, заједно с њиховим укућанима, а тако и све Корејеве присталице и њихову имовину. ³³Живи сиђоше у Шеол, са свиме што су поседовали. Земља се склопи над њима и они несташе из заједнице.

³⁴На њихов врисак, сви Израелци око њих разбежаше се, вичући: »И нас ће земља прогутати!«

³⁵Тада од ГОСПОДА сукну огањ и прогута оних две стотине педесет људи који су приносили кад.

³⁶ ГОСПОД рече Мојсију: ³⁷ »Реци Елеазару, сину свештеника Аарона, да покупи кадионице са згаришта, а угљевље да разбаца подаље, јер су кадионице свете – ³⁸ донете су пред ГОСПОДА и постале су свете. Кадионице оних који су згрешили и платили животом прекуј у плочице којима ће се обложити жртвеник. Нека оне буду знак опомене Израелцима.«

³⁹ И свештеник Елеазар покупи бронзане кадионице које су донели они које је спалио огањ, па их прековаше у плочице за облагање жртвеника, ⁴⁰ као што му је ГОСПОД наложио преко Мојсија, да подсећају Израелце да нико ко није Ааронов потомак не прилази да пали кâд пред ГОСПОДОМ, иначе ће постати као Кореј и његове присталице.

⁴¹ Сутрадан је цела израелска заједница гунђала против Мојсија и Аарона говорећи: »Убили сте ГОСПОДЊЕ људе.«

⁴² Али, када су се окупили да се супротставе Мојсију и Аарону и окренули се према Шатору састанка, а оно – прекрио га облак и показала се Слава ГОСПОДЊА!

⁴³ Мојсије и Аарон дођоше пред Шатор састанка, ⁴⁴ а ГОСПОД рече Мојсију: ⁴⁵ »Одмакните се од ове заједнице, да их одмах затрем.«

На то они падоше ничице.

⁴⁶ Мојсије рече Аарону: »Узми своју кадионицу и у њу стави ватре са жртвеника, а преко ње кâда, па пожуре до заједнице и изврши обред помирења за њу, јер гнев је изашао од ГОСПОДА – почео је помор!«

⁴⁷ Аарон узео оно што му је Мојсије рекао и утрча усред заједнице. Помор је већ био почео међу народом. Аарон принесе кâд и изврши обред помирења за њих. ⁴⁸ Он стаде између

живих и мртвих, и помор престаде. ⁴⁹ Четрнаест хиљада седам стотина људи погину у помору, поврх оних који су погинули због Кореја. ⁵⁰ Потом се Аарон врати Мојсију на улаз у Шатор састанка пошто је помор престао.

Ааронов штап

17 ГОСПОД рече Мојсију: ² »Говори Израелцима и узми од њих дванаест штапова, по један од поглавара сваког праотачког племена, па име сваког од њих напиши на његовом штапу. ³ На Левијевом штапу напиши Аароново име, јер треба да буде по један штап за главу сваког праотачког племена. ⁴ Онда стави штапове у Шатор састанка испред Сведочанства, тамо где се састајем с тобом. ⁵ Штап оног човека кога будем изабрао проклијаће, па ћу тако ућуткати ово непрестано гунђање Израелаца против вас.«

⁶ И Мојсије је говорио Израелцима, па му њихови поглавари дадоше дванаест штапова, по један за поглавара сваког свог праотачког племена, а међу њима је био и Ааронов штап. ⁷ Мојсије онда стави штапове пред ГОСПОДА у Шатору сведочанства.

⁸ Када је сутрадан Мојсије ушао у Шатор сведочанства, а оно – Ааронов штап, који је представљао Левијево племе, не само да је проклијао него је и пропупео, процветао и родио зреле бадеме! ⁹ Тада Мојсије пред све Израелце изнесе све штапове који су били пред ГОСПОДОМ, а они их разгледаше, па свако узео свој.

¹⁰ ГОСПОД рече Мојсију: »Врати Ааронов штап пред Сведочанство, да се чува као знак опомене бунтовницима. Тако ћеш стати на

крај њиховом гунђању против мене, па неће изгинути.»

¹¹ И Мојсије учини баш као што му је ГОСПОД заповедио.

¹² А Израелци рекоше Мојсију: »Изгинућемо! Пропадосмо! Сви пропадосмо! ¹³ Ко се само примакне ГОСПОДЊЕМ боравишту, погинуће. Зар ћемо сви изгинути?«

Дужности свештеника и Левита

18 ГОСПОД рече Аарону: »Ти, твоји синови и твоја породица сносићете последице огрешења о светилиште, а ти и твоји синови сносићете последице свога огрешења о свештеничку службу. ² Доведи своју сабраћу Левите из свог праотачког племена, да ти се придруже и да ти помажу када ти и твоји синови вршите службу испред Шатора сведочанства. ³ Нека раде за тебе и нека обављају све дужности везане за Шатор. Али нека не прилазе опреми светилишта ни жртвенику, иначе ће погинути и они и ви. ⁴ Нека ти се, дакле, придруже и нека обављају дужности везане за Шатор састанка – све послове везане за Шатор – и нека вам се нико други не приближава. ⁵ Обављајте дужности везане за светилиште и жртвеник, да се гнев не би опет обрушио на Израелце. ⁶ Сâм ја изабрао сам вашу сабраћу Левите између свих Израелаца. Они су вам дати као дар од ГОСПОДА, да обављају послове везане за Шатор састанка. ⁷ Али све што се тиче жртвеника и онога што је иза завесе, само ти и твоји синови смете да служите као свештеници. Дајем вам свештеничку службу на дар. Приближи ли се ко други светилишту, нека се погуби.«

Свештенички део од жртава

⁸ ГОСПОД рече Аарону: »Одређујем те да водиш бригу о прилозима које ми доносе. Све свете дарове које Израелци дају мени, ја дајем теби и твојим синовима као ваше редовно следовање и део. ⁹ Теби припада део од најсветијих жртава који се не спаљује. Од свих дарова које ми доносе као најсветије жртве – било од житне жртве, или жртве за очишћење, или жртве за кривицу – тај део припада теби и твојим синовима. ¹⁰ Једи га као највећу светињу. Свако мушко може да га једе. Нека ти буде свет.

¹¹ »А и ово је твоје: све што се одваја на страну од дарова свих жртава окретаних које приносе Израелци. То дајем теби и твојим синовима и кћерима као ваш редован део. Ко год је од твојих укућана чист, може то да једе.

¹² »Дајем ти све најбоље уље и све најбоље младо вино и жито које дају ГОСПОДУ као првине своје жетве. ¹³ Теби припадају сви први плодови земље које доносе ГОСПОДУ. Ко год је од твојих укућана чист, може да их једе.

¹⁴ »Све што се у Израелу неповратно предаје ГОСПОДУ, твоје је. ¹⁵ Твој је првенац сваке утробе, био то човек или животиња, који се приноси ГОСПОДУ. Али сваког прворођеног сина откупи и сваког прворођеног мужјака нечисте животиње откупи. ¹⁶ Када буду месец дана стари, откупи их по откупној цени од пет шекела* сребра према тежини светилишног шекела, који има двадесет гера.

¹⁷ »Али првенца краве, овце и козе не откупљуј – они су свети. Њиховом

* 18:16 пет шекела 57 грама.

крвљу заплусни жртвеник и њихов лој спали као жртву спаљену ватром да буде пријатан мирис ГОСПОДУ.¹⁸ Њихово месо припада теби, као што ти припадају и груди жртве окретане и десни бут.¹⁹ Све што се од светих прилога које Израелци доносе ГОСПОДУ одваја на страну, дајем теби и твојим синовима и кћерима као ваш редован део. То је трајан и нераскидив савез* пред ГОСПОДОМ за тебе и твоје потомство.«

Десетак који припада Левитима

²⁰ ГОСПОД рече Аарону: »Ти нећеш имати наследство у њиховој земљи, нити ћеш имати део међу њима. Ја сам твој део и твоје наследство међу Израелцима.

²¹ »За послове које Левити обављају – послове везане за Шатор састанка – дајем им у наследство сваки десетак у Израелу.²² Нека се од сада Израелци не приближавају Шатору састанка, иначе ће навући грех на себе и погинути.²³ Нека само Левити обављају послове везане за Шатор састанка и носе последице огрешења о њега. То је трајна уредба из поколења у поколење: Левити неће имати наследство међу Израелцима,²⁴ него им у наследство дајем десетак који Израелци доносе као прилог ГОСПОДУ. Зато сам за њих рекао: »Неће имати наследство међу Израелцима.«

Десетак који Левити дају свештеницима

²⁵ ГОСПОД рече Мојсију: ²⁶ »Кажите Левитима: »Када од Израелаца примите десетак који вам дајем у наследство, десетак тог десетка дајте као прилог ГОСПОДУ.²⁷ Ваш прилог

ће вам се рачунати као жито са гумна или сок грожђа из муљаче.²⁸ Тако ћете и ви давати прилог ГОСПОДУ, и то од свих десетака које будете примали од Израелаца. А тај прилог ГОСПОДУ даваћете свештенику Аарону.²⁹ Од свих дарова које добијете, одвојте оно најбоље као свети прилог ГОСПОДУ.«

³⁰ »Кажите Левитима: »Када прилажете најбољи део, рачунаће вам се као да је са гумна или из муљаче.³¹ Ви и ваши укућани можете на сваком месту да једете оно што вам преостане, јер то вам је плата за послове код Шатора састанка.³² Пошто сте принели најбољи део, нећете на себе навући грех. Не оскврњујте свете дарове Израелаца, да не погинете.«

Вода очишћења

19 ГОСПОД рече Мојсију и Аарону: ² »Ово је одредба закона коју је ГОСПОД заповедио: Реците Израелцима да вам доведу риђу јуницу, здраву и без мане и која још није била под јармом.³ Дајте је свештенику Елеазару, па нека је изведу ван табора и закољу пред њим.⁴ Нека он онда узме на прст мало њене крви и нека седам пута њоме пошкропи према прочељу Шатора састанка.⁵ Нека њему наочиглед јуницу спале – њену кожу, месо, крв и нечист.⁶ Нека свештеник узме кедровине, исоба и скерлетне вуне и баци их на запаљену јуницу.⁷ После тога нека опере своју одећу и окупа се у води. Тада може да уђе у табор, али ће бити нечист до вечери.⁸ Нека и онај који спаљује јуницу опере своју одећу и окупа се у води, па ће и он бити нечист до вечери.⁹ А

* 18:19 *нераскидив савез* Дословно: савез соли.

један чист човек нека скупи јуничин пепео и одложи га на чисто место ван табора. Израелска заједница нека пепео чува за воду очишћења. Јуница је жртва за очишћење.¹⁰ Нека и онај који је скупио јуничин пепео опере своју одећу, па ће и он бити нечист до вечери. То је трајна уредба за Израелце и за дошљаке који бораве међу њима.

¹¹»Ко дотакне нечији леш, биће нечист седам дана.¹² Нека се трећег и седмог дана опере водом очишћења, и биће чист. Али, ако се не опере трећег и седмог дана, неће бити чист.¹³ Ко дотакне нечији леш, а не опере се, чини нечистим ГОСПОДЊЕ боравиште. Нека се одстрани из Израела. Пошто није запљуснут водом очишћења, нечист је – његова нечистоћа остаје на њему.

¹⁴»Ово је закон који важи када неко умре у шатору: Ко год уђе у шатор и ко год је у њему, биће нечист седам дана.¹⁵ Нечиста ће бити и свака отворена посуда, која нема поклопца на себи.

¹⁶»Ко год на отвореном дотакне леш некога ко је убијен мачем, или умрлога природном смрћу, или људску кост, или гроб, биће нечист седам дана.

¹⁷»Да очистите нечистога, ставите пепела јунице која је спаљена као жртва за очишћење у једну посуду и прелијте га свежеом водом.¹⁸ Нека један чист човек узме исоба, умочи га у ту воду и пошкропи шатор и сав намештај и људе који су били у њему. Нека пошкропи и свакога ко је дотакао људску кост, или гроб, или убијенога, или умрлога природном смрћу.¹⁹ Нека чисти човек пошкропи нечистога трећег и седмог дана, и седмог дана ће га очистити. Онај који се чисти нека опере своју

одећу и окупа се у води, и увече ће бити чист.²⁰ Али, ако се онај ко је нечист не очисти, нека се одстрани из заједнице, јер је ГОСПОДЊЕ светилиште учинио нечистим. Није запљуснут водом очишћења, и нечист је.²¹ То је трајна уредба за њих. Нека своју одећу опере и онај који шкропи водом очишћења. Ко год дотакне воду очишћења, биће нечист до вечери.²² Све што нечисти дотакне, постаје нечисто, и ко год то дотакне, постаје нечист до вечери.«

Вода из стене

20 У првом месецу цела израелска заједница стиже у пустињу Цин, па су боравили у Кадешу. Тамо умре Мирјам и они је сахранише.

²А за заједницу није било воде, па се окупише против Мојсија и Аарона.

³Препирали су се с Мојсијем и говорили: »Камо среће да смо погинули кад су и наша браћа погинула пред ГОСПОДОМ!⁴ Зашто сте ГОСПОДЊУ заједницу довели у ову пустињу, да и ми и наша стока помремо овде?⁵ Зашто сте нас извели из Египта и довели нас на ово ужасно место, где не може да се сеје, а нема ни смокава, ни винове лозе, ни нарова? А нема ни воде за пиће!«

⁶Тада Мојсије и Аарон одоше од заједнице на улаз у Шатор састанка и падоше ничице, и Слава ГОСПОДЊА им се показа.

⁷ГОСПОД рече Мојсију: ⁸»Узми штап, па ти и твој брат Аарон окупите заједницу. Онда наочиглед њима говорите оној стени, и она ће излити своју воду. Извешћеш из стене воду за заједницу, да се они и њихова стока напоје.«

⁹И Мојсије узе штап испред ГОСПОДА, као што му је ГОСПОД

заповедио, ¹⁰ па он и Аарон окупише заједницу испред стене.

»Слушајте, бунтовници«, рече им Мојсије. »Зар треба из ове стене да вам изведемо воду?«

¹¹ Онда Мојсије диже руку и два пута удари стену штапом. Силна вода покуља, па се и заједница и њена стока напојише.

¹² Али ГОСПОД рече Мојсију и Аарону: »Пошто ми нисте веровали толико да ме пред Израелцима покажете као светог, нећете увести ову заједницу у земљу коју јој дајем.«

¹³ Ово је било код водâ Мериве*, где су се Израелци препирали са ГОСПОДОМ, а он им показао да је свет.

Едомци не дају Израелцима да прођу

¹⁴ Из Кадеша Мојсије посла цару Едома гласнике с поруком: »Овако каже твој брат Израел: ,Ти знаш за све недаће које су нас снашле. ¹⁵ Наши праоци су отишли доле у Египат, па смо тамо живели много година. Египћани су рђаво поступали с нама и нашим праоцима, ¹⁶ али када смо завапили ГОСПОДУ, он нас је чуо, па је послао анђела и извео нас из Египта.

»,Сада смо овде у Кадешу, граду на рубу твога подручја. ¹⁷ Молим те, пусти нас да прођемо кроз твоју земљу. Нећемо ићи преко њива и винограда, нити ћемо пити воду из бунарâ. Ићи ћемо Царевим друмом и нећемо скретати ни десно ни лево док не прођемо кроз твоје подручје.«

¹⁸ Али Едомци одговорише: »Не пролазите овуда, иначе ћемо изаћи на вас с мачем.«

¹⁹ »Ићи ћемо друмом«, рекоше Израелци, »па ако ми или наша стока будемо пили вашу воду, платићемо је. Само да прођемо пешице, ништа друго.«

²⁰ Али Едомци одговорише: »Не пролазите!«

И изађоше да их нападну са великом и јаком војском.

²¹ Тако им Едомци не дадоше да прођу кроз њихово подручје, па Израелци окренуше другим путем.

Ааронова смрт

²² Цела израелска заједница крену из Кадеша и дође до горе Хор.

²³ Код горе Хор, близу границе Едома, ГОСПОД рече Мојсију и Аарону: ²⁴ »Аарон ће умрети и неће ући у земљу коју дајем Израелцима зато што сте се код водâ Мериве обојица побунили против моје заповести. ²⁵ Узми Аарона и његовог сина Елеазара и одведи их на гору Хор. ²⁶ Свучи свештеничку одећу с Аарона и у њу обуци његовог сина Елеазара, јер ће Аарон тамо умрети.«

²⁷ И Мојсије учини као што је ГОСПОД заповедио. Попеше се на гору Хор наочиглед целој заједници, ²⁸ па Мојсије свуче свештеничку одећу с Аарона и у њу обуче његовог сина Елеазара. Потом Аарон умре тамо, на врху горе. Када су Мојсије и Елеазар сишли са горе ²⁹ и цела заједница сазнала да је Аарон умро, сав израелски народ га је оплакивао тридесет дана.

Победа над Ханаанцима из Негева

21 Када је цар Арада, Ханаанац који је живео у Негеву, чуо да Израел долази путем који води у

*20:13 *Мериве* Мерива значи »препирка«.

Атарим, нападе Израелце и неколико њих зароби.

²Тада се Израелци овако заветоваше ГОСПОДУ: »Ако нам овај народ предаш у руке, потпуно ћемо уништити његове градове.«

³ГОСПОД услиши Израелце и предаде им Ханаанце. Израелци потпуно уништише њих и њихове градове. Тако том месту дадоше име Хорма*.

Бронзана змија

⁴Да би заобишли Едом, Израелци од горе Хор кренуше путем који води ка Црвеном мору.

Али народ путем постаде нестрпљив, ⁵па су говорили против Бога и против Мојсија: »Зашто сте нас извели из Египта да помремо у пустињи? Нема хлеба, нема воде, а ова бедна храна нам се гади!«

⁶Тада ГОСПОД посла змије отровнице међу њих. Уједале су народ, па многи Израелци умреше.

⁷Народ дође Мојсију и рече: »Згрешили смо кад смо говорили против ГОСПОДА и против тебе. Помоли се ГОСПОДУ, да уклони змије од нас.«

Мојсије се помоли за народ, ⁸а ГОСПОД му рече: »Направи змију отровницу и стави је на мотку. Кога год уједе змија, а он погледа у змију на мотки, остаће жив.«

⁹Тако Мојсије направи бронзану змију и стави је на мотку. Кога год би после тога ујела змија, погледао би у ону бронзану и остао жив.

Од горе Хор до Моава

¹⁰Израелци кренуше даље и утаборише се у Овоту. ¹¹Потом

одоше из Овота и утаборише се у Ије-Авариму, у пустињи која лежи источно од Моава. ¹²Оданде кренуше даље и утаборише се у долини Зеред. ¹³Потом кренуше даље и утаборише се дуж кланца Арнона, у пустињи која лежи и на аморејском подручју. Арнон је граница Моава према Аморејцима. ¹⁴Зато се у Књизи ратова ГОСПОДЊИХ каже:

»Вахев у Суфи и клисуре, Арнон ¹⁵и падине клисура које се спуштају до места Ара и леже дуж границе Моава.«

¹⁶Оданде продужише ка Бееру, бунару код кога је ГОСПОД рекао Мојсију: »Окупи народ да им дам воде.«

¹⁷Тада Израел запева ову песму: »Набујај, бунару! Певајте о њему, ¹⁸о бунару који су ископали кнежеви, поглавари народа издубили жезлима, својим палицама.«

Потом из пустиње одоше у Матану, ¹⁹из Матане у Нахалиел, из Нахалиела у Бамот, ²⁰из Бамота у долину у Моаву где се врх Пизге надвија над пустином.

Победа над царевима Сихоном и Огом

(5. Мојс 2,26-3,11)

²¹Израел посла гласнике Сихону, цару Аморејаца, с поруком: ²²»Пусти нас да прођемо кроз твоју земљу. Нећемо скретати у њиве или винограде, нити ћемо пити воду из бунарâ. Ићи ћемо Царевим друмом док не прођемо кроз твоје подручје.«

²³Али Сихон не хтеде да пусти Израелце да прођу кроз његово подручје, него окупи сву своју војску и изађе у пустињу против њих. Када

*21:3 Хорма значи »потпуно уништено« или »неповратно предато«; в. 3. Мојс 27,28-29.

је стигао до Јахаца, нападе Израелце.
²⁴ Израелци га победише мачем и запосеше његову земљу од кланца Арнона до потока Јабока, али само до Амонаца, јер је овима граница била утврђена.
²⁵ Израелци заузеше све градове Аморејаца, укључујући Хешбон и сва насеља око њега, и настанише се у њима.
²⁶ Хешбон је био престоница Сихона, цара Аморејаца, који је напао ранијег цара Моава и заузео сву његову земљу све до Арнона.
²⁷ Зато песници кажу:

»Дођите у Хешбон, нека се изгради, нека се обнови Сихонов град.

²⁸ Из Хешбона изађе огањ, пламен из Сихоновог града, прогута Ар Моавски, господаре Арнонових узвишица.

²⁹ Тешко теби, Моаве!

Пропао си, народе Кемошев!

Предао си своје синове као бегунце, а своје кћери као заточенице Сихону, цару Аморејаца.

³⁰ Али ми их оборисмо.

Хешбон пропаде све до Дивона.

Разорисмо све до Нофаха,

који се пружа до Медве.»

³¹ Тако су се Израелци настанили у земљи Аморејаца.
³² Након што је Мојсије послао људе да извиде Јаазер, Израелци заузеше насеља око њега и истераше Аморејце који су тамо били.
³³ Онда се окренуше и пођоше горе путем према Башану, а Ог, цар Башана, и сва његова војска изађоше да их нападну код Едреја.

³⁴ ГОСПОД рече Мојсију: »Не плаши га се, јер сам ти га предао у руке, заједно са свом његовом војском и земљом. Учини с њим као што си учинио са Сихоном, царем Аморејаца, који је владао у Хешбону.«

³⁵ И они га поразише, заједно с његовим синовима и свом његовом војском, не оставивши ниједног преживелог, па запосеше његову земљу.

Моавски цар позива Валаама да прокуне Израелце

22 Потом Израелци кренуше даље и утаборише се на Моавским пољанама, источно од реке Јордан, преко пута Јерихона.

² Валак син Ципоров видео је све што је Израел учинио с Аморејцима.

³ Моавци се силно препадоше од толиког народа и обузе их ужас због Израелаца.

⁴ Моавци рекоше мидјанским старешинама: »Ова руља ће слистити све око нас као што во слисти траву на пољу.«

Стога Валак син Ципоров, који је у то време био цар Моава, ⁵ одлучи да пошаље гласнике да позову Валаама сина Веоровог, који је био у Петору, на реци Еуфрат*, у свом завичају, с поруком: »Неки народ изашао је из Египта. Раширио се по свој земљи и настанио се крај мене.
⁶ Јачи је од мене, па зато дођи и баци клетву на тај народ. Можда ћу тада моћи да га надјачам и истерам из земље. Јер, знам да је благословен онај кога ти благословиш и проклет онај кога ти прокунеш.«

⁷ Тако моавске и мидјанске старешине одоше, носећи са собом плату за гатање.

Када су дошли Валааму, пренеше му Валакову поруку, ⁸ а он им рече: »Преноћите овде, а ја ћу вас известити о ономе што ми ГОСПОД буде рекао.«

Тако моавски кнежеви остадоше код њега.

* 22:5 *реци Еуфрат* Дословно: реци.

⁹ Бог дође Валааму и упита: »Ко су ови људи код тебе?«

¹⁰ А Валаам рече Богу: »Валак син Ципоров, цар Моава, послао ми је ову поруку: ¹¹ Неки народ изашао је из Египта и прекрио сву земљу. Дођи и за мене баци клетву на њега. Тада ћу можда моћи да га нападнем и отерам.«

¹² Али Бог рече Валааму: »Не иди с њима. Не бациј клетву на тај народ, јер је благословен.«

¹³ Када је Валаам ујутро устао, рече Валаковим кнежевима: »Вратите се у своју земљу, јер је ГОСПОД одбио да ме пусти с вама.«

¹⁴ Моавски кнежеви се спремише и вратише Валаку, па му рекоше: »Валаам је одбио да дође с нама.«

¹⁵ Тада Валак посла друге кнежеве, бројније и угледније од првих.

¹⁶ Они дођоше Валааму и рекоше: »Овако каже Валак син Ципоров: Нека те ништа не спречи да дођеш к мени, ¹⁷ јер ћу те богато наградити и учинити све што кажеш. Дођи и за мене баци клетву на овај народ.«

¹⁸ Али Валаам им одговори: »Да ми Валак да и своју палату пуну сребра и злата, не бих могао да учиним ништа, ни велико ни мало, да прекршим заповест ГОСПОДА, мога Бога. ¹⁹ Него, и ви преноћите овде, а ја ћу сазнати шта ће ми још ГОСПОД рећи.«

²⁰ Те ноћи Бог дође Валааму и рече му: »Ако су ови људи дошли да те позову, спреми се и иди с њима, али ради само оно што ти ја кажем.«

Валаам и његова магарица

²¹ Када је Валаам ујутро устао, оседла своју магарицу и пође с моавским кнежевима.

²² Али Бог се разгневи што је пошао, па анђео ГОСПОДЊИ стаде

на пут да га спречи. Валаам је јахао на својој магарици, а с њим су била двојица његових слугу. ²³ Магарица угледа анђела ГОСПОДЊЕГ како стоји на путу са исуканим мачем у руци, па скрену с пута у поље, а Валаам поче да је удара не би ли је вратио на пут. ²⁴ Тада анђео ГОСПОДЊИ стаде на уску стазу између винограда, где је са обе стране био зид. ²⁵ Магарица угледа анђела ГОСПОДЊЕГ, па се приљуби уза зид, пригњечивши Валааму ногу, и он је опет изудара. ²⁶ Анђео ГОСПОДЊИ пође напред и стаде на једно уско место где није било простора да се скрене ни десно ни лево. ²⁷ Магарица угледа анђела ГОСПОДЊЕГ, па леже под Валаамом, а он се разгневи и опет је изудара штапом.

²⁸ Тада ГОСПОД учини да магарица проговори, и она рече Валааму: »Шта сам ти учинила да си ме три пута изударао?«

²⁹ »Направила си будалу од мене!« одврати Валаам магарици. »Да ми је у руци мач, сад бих те убио!«

³⁰ Магарица рече Валааму: »Зар ја нисам твоја магарица, на којој увек јашеш? Јесам ли ти икад овако урадила?«

А он рече: »Ниси.«

³¹ Тада ГОСПОД отвори Валааму очи, и он виде анђела ГОСПОДЊЕГ како стоји на путу са исуканим мачем, па се ничице поклонил.

³² »Зашто си три пута изударао своју магарицу?« упита га анђео ГОСПОДЊИ. »Дошао сам овамо да те спречим, јер твој пут води у пропаст. ³³ Магарица ме је видела и склањала се преда мном сва три пута. Да се није склањала, сигурно бих те већ досад убио, али њу бих поштедео.«

³⁴»Згрешио сам«, рече Валаам анђелу ГОСПОДЊЕМ. »Нисам знао да ти стојиш на путу да ме спречиш. Ако си незадовољан, вратићу се.«

³⁵Анђео ГОСПОДЊИ рече Валааму: »Иди с овим људима, али говори само оно што ти ја кажем.«

И Валаам оде с Валаковим кнежевима.

Валаам стиже Валаку

³⁶Када је Валак чуо да Валаам долази, изађе му у сусрет код Ир-Моава, на подручју кланца Арнона, на самој граници.

³⁷Валак рече Валааму: »Зашто ниси дошао к мени кад сам први пут послао по тебе и позвао те? Зар нисам у стању да те наградим?«

³⁸»Ево, сад сам дошао к теби«, одврати Валаам. »Али зар могу да говорим било шта? Говорићу само оно што ми Бог каже.«

³⁹Онда Валаам оде с Валаком у Кирјат Хуцот. ⁴⁰Валак принесе на жртву крупне и ситне стоке, па од тога даде Валааму и кнежевима који су били с њим. ⁴¹Сутрадан ујутро Валак поведе Валаама на Бамот Ваал, одакле је могао да види део израелског народа.

Валаамово прво пророштво

23 Валаам рече Валаку: »Подигни ми овде седам жртвеника и припреми ми седам јунаца и седам овнова.«

²Валак учини као што је Валаам рекао, па њих двојица принеше по јунца и овна на сваком жртвенику.

³Тада Валаам рече Валаку: »Остани овде поред своје жртве паљенице, а ја одох. Можда ће ГОСПОД доћи да се састане са мном. Шта год ми буде открио, рећи ћу ти.«

И оде на једну голу узвисину.

⁴Бог се састаде с њим, а Валаам рече: »Припремио сам седам жртвеника и на сваком сам принео по јунца и овна.«

⁵ГОСПОД рече Валааму шта да каже и посла га назад к Валаку да му пренесе поруку. ⁶Валаам се врати Валаку и нађе га како са свим моавским кнежевима стоји поред своје жртве паљенице.

⁷Тада Валаам изрече своје пророштво:

»Из Арама ме довео Валак, цар Моава, са планина источних.

„Дођи и прокуни за мене Јакова; дођи, покуди Израела.“

⁸Како да прокунем кога Бог није проклео?

Како да покудим кога ГОСПОД није покудио?

⁹Са врхова стена га видим, са брда га осматрам.

Видим народ који живи одвојен и себе међу обичне народе не убраја.

¹⁰Ко да преброји прах Јаковљев или изброји четвртину Израелову?

Дај ми да умрем смрћу честитог човека,

нека ми крај буде попут његовог.«

¹¹»Шта ми уради?« рече Валак Валааму. »Довео сам те да прокунеш моје непријатеље, а оно – ти их благослови!«

¹²А он одговори: »Зар не треба да пазим да говорим само оно што ми ГОСПОД каже да говорим?«

Валаамово друго пророштво

¹³Тада му Валак рече: »Хајде са мном на једно друго место одакле их можеш видети. Нећеш их видети све, него само део. Оданде их прокуни за мене.«

¹⁴И одведе га на поље Цофим на врху Пизге, где подиже седам

жртвеника и принесе по јунца и овна на сваком.

¹⁵ Валаам рече Валаку: »Остани овде поред своје жртве паљенице док се ја тамо преко не састанем с Богом.«

¹⁶ ГОСПОД се састаде с Валаамом и рече му шта да каже, па га посла назад к Валаку да му пренесе поруку.

¹⁷ Валаам се врати к Валаку и нађе га како са моавским кнежевима стоји поред своје жртве паљенице.

»Шта је ГОСПОД рекао?« упита га Валак.

¹⁸ Тада Валаам изговори своје пророштво:

»Устани, Валаче, и слушај!

Чуј ме, сине Ципоров!

¹⁹ Бог није човек, да би слагао, ни смртник, да би се предомислио.

Зар он каже па не учини?

Зар обећа па не испуни?

²⁰ Добих заповест да благословим.

Он благослови – то променити не могу.

²¹ Несрећа се у Јакову не види, невоља се у Израелу не назире.

С њим је ГОСПОД, Бог његов, клицањем проглашен за Цара у њему.

²² Бог га је извео из Египта,

снагу дивљег бивола има.

²³ Нема гатања против Јакова, нема враџбине против Израела.

Сада ће се за Јакова и Израела рећи:

„Види шта је Бог учинио!“

²⁴ Народ устаје као лавица

и попут лава се диже;

неће лећи док плен не прождре

и крв закланих не попије.«

²⁵ Тада Валак рече Валааму: »Нити их проклињи нити их благосиљај!«

²⁶ А Валаам одговори: »Зар ти нисам рекао да треба да радим шта год ми ГОСПОД каже?«

²⁷ На то Валак рече Валааму: »Хајде да те одведем на једно друго место.

Можда ће Богу бити право да их оданде прокунеш за мене.«

²⁸ И одведе га на врх Пеора, који се надвија над пустином.

²⁹ Валаам рече: »Подигни ми овде седам жртвеника и припреми ми седам јунаца и седам овнова.«

³⁰ Валак учини као што је Валаам рекао и принесе по јунца и овна на сваком жртвенику.

Валаамово треће пророштво

24 Када је Валаам видео да је ГОСПОДУ по вољи да

благослови Израел, не оде да тражи знамења као у другим приликама, него се лицем окрену према пустињи.

² Када је видео Израел утаборен по племенима, Божији Дух сиђе на њега

³ и он изрече своје пророштво:

»Пророштво Валаама сина Веоровог, пророштво онога чије око види јасно,

⁴ пророштво онога који Божије речи чује,

који виђење од Свесилнога има,

који ницице пада,

а очи му се отварају:

⁵ Како су ти лепи шатори, Јакове, твоја боравишта, Израеле!

⁶ Као палмови насади се шире,

као вртови крај реке,

као алоји које је ГОСПОД посадио,

као кедрови крај вода.

⁷ Вода ће му тећи из ведара

и семе му имати воде у изобиљу.

Цар ће му бити већи од Агага

и његово царство узвишено.

⁸ Бог га је извео из Египта,

снагу дивљег бивола има.

Народе душманске прождире,

кости им дробе и својим стрелама их пробада.

⁹ Као лав се згурио и легао,

као лавица – ко сме да га раздражи?

Благословен био ко те благосиља

и проклет био ко те проклиње!«

Валаамова четврто пророштво

¹⁰Тада се Валак разгневи на Валаама, па пљесну рукама и рече му: »Позвао сам те да прокунеш моје непријатеље, а оно – ти их три пута благослови! ¹¹Сместа се носи кући! Рекао сам ти да ћу те богато наградити, али ГОСПОД ти не даде да будеш награђен.«

¹²Валаам одговори Валаку: »Зар нисам рекао гласницима које си ми послао: ¹³»Да ми Валак да и своју палату пуну сребра и злата, не бих од своје воље могао да учиним ништа, ни добро ни зло, да прекршим ГОСПОДЊУ заповест. Морам да кажем само оно што ГОСПОД каже.«

¹⁴Сада се враћам своме народу, али хајде да те упозорим на то шта ће овај народ да учини с твојим народом у данима који долазе.«

¹⁵Онда изрече своје пророштво: »Пророштво Валаама сина Веоровог, пророштво онога чије око види јасно, ¹⁶пророштво онога који Божије речи чује,

који има знање од Свевишњег, који виђење од Свесилнога има, који ничице пада, а очи му се отварају:

¹⁷Видим га, али не сада; гледам га, али издалека. Из Јакова ће изаћи звезда, из Израела ће се дићи жезло. Моаву ће смрскати главе, темена свим Шетовим синовима.

¹⁸Едом ће бити освојен, Сеир ће освојити непријатељи, а Израел ће постати силан.

¹⁹Из Јакова ће изаћи владар и уништити преживеле из Ира.«

²⁰Онда Валаам виде Амалека и изрече своје пророштво: »Амалек је био први међу народима, али пропаст ће му бити крај.«

²¹Онда виде Кенејце и изрече своје пророштво:

»Боравиште ти трајно, гнездо ти свијено на литици.

²²Али изгореће, Каине, када те Ашур засуђњи.«

²³Онда изрече и ово пророштво:

»Авај, ко ће да преживи када Бог то учини?»

²⁴Лађе ће доћи с обала Китима и потлачити Ашуре, потлачити Евера. Али и њих ће стићи пропаст.«

²⁵Потом Валаам устаде и врати се кући, а Валак оде својим путем.

Израелци чине грех идолопоклонства

25 Док је Израел боравио у Шитиму, мушкарци почеше да се одају блуду с Моавкама.

²Оне су их позивале на приношење жртава њиховим боговима, па је народ јео месо жртава и клањао се њиховим боговима. ³Тако се Израел приклонио Ваалу Пеорском.

ГОСПОД се разгневи на Израел, ⁴па рече Мојсију: »Похватај све вође овог народа и усред бела дана их погуби пред ГОСПОДОМ, да се љути гнев ГОСПОДЊИ одврати од Израела.«

⁵Тада Мојсије рече Израеловим судијама: »Нека сваки од вас побије оне своје људе који су се приклонили Ваалу Пеорском.«

⁶А један Израелац доведе својој сабраћи Мидјанку наочиглед Мојсију и целој израелској заједници док су плакали на улазу у Шатор састанка. ⁷Када је то видео Пинхас син Елеазаров, унук свештеника Аарона, напусти скуп, узео у руку копље ⁸и пође за оним Израелцем у шатор, па протера копље кроз обоје: кроз Израелца у женино тело. Тада престаде помор међу Израелцима. ⁹А

оних који су страдали у помору било је двадесет четири хиљаде.

¹⁰ ГОСПОД рече Мојсију: ¹¹ »Пинхас син Елеазаров, унук свештеника Аарона, одвратио је моју јарост од Израелаца. Јер, он је међу Израелцима показао ревност за мене, па их нисам затро у својој ревности. ¹² Зато му кажи да с њим склапам савез мира. ¹³ Биће то за њега и његове потомке савез трајне свештеничке службе, јер је био ревностан за свога Бога и извршио обред помирења за Израелце.«

¹⁴ Израелац који је убијен са Мидјанком звао се Зимри син Салуа, поглавара једне породице Симеоноваца, ¹⁵ а убијена Мидјанка звала се Козби кћи Цура, главе породице из једног мидјанског племена.

¹⁶ ГОСПОД рече Мојсију: ¹⁷ »Поступај с Мидјанцима као са душманима и убијај их, ¹⁸ јер су и они с вама поступили као са душманима када су вас преварили у случају Пеора и њихове сестре Козби, кћери једног мидјанског поглавара, која је убијена када је због Пеора настао помор.«

Други попис Израелаца

26 После помора, ГОСПОД рече Мојсију и Елеазару, сину свештеника Аарона: ² »Извршите попис целе израелске заједнице по породицама – свих оних од двадесет година и старијих који су способни да служе у Израеловој војсци.«

³ Тада на Моавским пољанама, крај реке Јордан, преко пута Јерихона, Мојсије и свештеник Елеазар рекоше народу: ⁴ »Извршите попис мушкараца од двадесет година и старијих, као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.«

Ово су Израелци који су изашли из Египта:

⁵ Потомци Рувима, Израеловог прворођеног сина:

Од Ханоха: братство Ханоховаца.

Од Палуа: братство Палуоваца.

⁶ Од Есрома: братство Есромоваца.

Од Кармија: братство Кармијеваца.

⁷ То су била Рувимова братства. Пребројаних је било 43.730.

⁸ Палуов син био је Елиав, ⁹ а Елиавови синови Немул, Датан и Авирам. Ови исти Датан и Авирам, људи изабрани од заједнице, побунили су се против Мојсија и Аарона и били међу Корејевим присталицама када су се ови побунили против ГОСПОДА. ¹⁰ Земља се отворила и прогутала их заједно с Корејем. Они и њихове присталице погинули су када је огањ прогутао две стотине педест људи. Тако су они постали знак опомене. ¹¹ Али Корејева лоза није изумрла.

¹² Симеонови потомци по њиховим братствима:

Од Немуела: братство Немуеловаца.

Од Јамина: братство Јаминоваца.

Од Јахина: братство Јахиноваца.

¹³ Од Заре: братство Зароваца.

Од Саула: братство Сауловаца.

¹⁴ То су била Симеонова братства, а имала су 22.200 људи.

¹⁵ Гадови потомци по њиховим братствима:

Од Цефона: братство Цефоновцаца.

Од Хагија: братство Хагијеваца.

Од Шунија: братство Шунијеваца.

¹⁶ Од Ознија: братство Ознијеваца.

Од Ерија: братство Еријеваца.

¹⁷ Од Арода: братство Ародоваца.

Од Арелија: братство Арелијеваца.

¹⁸ То су била Гадова братства. Пребројаних је било 40.500.

¹⁹ Јудини синови били су Ер и Онан, али су умрли још у Ханаану.

²⁰ Остали Јудини потомци по њиховим братствима:

Од Сале: братство Саловаца.

Од Фареса: братство Фаресоваца.

Од Заре: братство Зароваца.

²¹ Фаресови потомци:

Од Есрома: братство Есрмоваца.

Од Хамула: братство Хамуловаца.

²² То су била Јудина братства.

Пребројаних је било 76.500.

²³ Исахарови потомци по њиховим братствима:

Од Толе: братство Толоваца.

Од Пуе: братство Пуоваца.

²⁴ Од Јашува: братство Јашувоваца.

Од Шимрона: братство Шимроноваца.

²⁵ То су била Исахарова братства.

Пребројаних је било 64.300.

²⁶ Завулонови потомци по њиховим братствима:

Од Серета: братство Серетоваца.

Од Елона: братство Елоноваца.

Од Јахлеела: братство Јахлееловаца.

²⁷ То су била Завулонова братства.

Пребројаних је било 60.500.

²⁸ Јосифови потомци по њиховим братствима:

Манасија и Ефрем.

²⁹ Манасијини потомци:

Од Махира: братство Махироваца.

Махир је био Гиладов отац.

Од Гилада: братство Гиладоваца.

³⁰ Ово су били Гиладови потомци:

Од Ијезера: братство Ијезероваца.

Од Хелека: братство Хелековаца.

³¹ Од Асриела: братство Асриеловаца.

Од Сихема: братство Сихемоваца.

³² Од Шемиде: братство Шемидоваца.

Од Хефера: братство Хефероваца.

³³ Целофхад син Хеферов није имао синова, него само кћери, које су се звале Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца.

³⁴ То су била Манасијина братства.

Пребројаних је било 52.700.

³⁵ Ово су били Ефремови потомци по њиховим братствима:

Од Шутелаха: братство Шутелаховаца.

Од Бехера: братство Бехероваца.

Од Тахана: братство Тахановаца.

³⁶ Ово су били Шутелатови потомци:

Од Ерана: братство Ерановаца.

³⁷ То су била Ефремова братства.

Пребројаних је било 32.500.

То су били Јосифови потомци по њиховим братствима.

³⁸ Венијаминови потомци по њиховим братствима:

Од Беле: братство Беловаца.

Од Ашбела: братство Ашбеловаца.

Од Ахирама: братство Ахирамоваца.

³⁹ Од Шуфама: братство Шуфамоваца.

Од Хуфама: братство Хуфамоваца.

⁴⁰ Белини потомци: Ард и Неман.

Од Арда: братство Ардоваца.

Од Немана: братство Немановаца.

⁴¹ То су била Венијаминова братства.

Пребројаних је било 45.600.

⁴² Данови потомци по њиховим братствима:

Од Шухама: братство Шухамоваца.

То су била Данова братства ⁴³ и

сва су била братства Шухамоваца.

Пребројаних је било 64.400.

⁴⁴ Асирови потомци по њиховим братствима:

Од Јимне: братство Јимноваца.

Од Јишвија: братство Јишвијеваца.

Од Берије: братство Беријеваца.

⁴⁵ Од Беријиних потомака:

Од Хевера: братство Хевероваца.

Од Малкиела: братство Малкиеловаца.

⁴⁶ Асир је имао и кћер која се звала Серах. ⁴⁷ То су била Асирова братства.

Пребројаних је било 53.400.

⁴⁸ Нефталимови потомци по њиховим братствима:

Од Јахцеела: братство Јахцееловаца.

Од Гунија: братство Гунијеваца.

⁴⁹ Од Јецера: братство Јецероваца.

Од Шилема: братство Шилемоваца.

⁵⁰ То су била Нефталимова братства. Пребројаних је било 45.400.

⁵¹ Укупан број Израелаца који су пописани био је 601.730.

⁵² ГОСПОД рече Мојсију: ⁵³ »Нека им се земља додели у наследство према броју имена. ⁵⁴ Онима којих је више, дај веће наследство, а онима којих је мање, дај мање наследство. Нека свако племе добије своје наследство према броју пописаних.

⁵⁵ Нека се земља раздели коцком и нека добију своје наследство према имену свог праотачког племена.

⁵⁶ Било да је племе многобројно или малобројно, нека му се наследство додели коцком.«

⁵⁷ Ово су Левити који су пребројани по њиховим братствима:

Од Гершона: братство Гершоноваца.

Од Кехата: братство Кехатоваца.

Од Мерарија: братство Мераријеваца.

⁵⁸ И ово су била братства Левитâ:

братство Ливнијеваца,

братство Хевроноваца,

братство Махлијеваца,

братство Мушијеваца,

братство Корејеваца.

Кехат је био Амрамов предак.

⁵⁹ Амрамова жена звала се Јохевед.

Она је била Левијев потомак, рођена Левитима у Египту. Јохевед је Амраму родила Аарона, Мојсија и њихову сестру Мирјам. ⁶⁰ Аарону су се родили Надав и Авиху, Елеазар и Итамар. ⁶¹ Али Надав и Авиху су погинули када су пред ГОСПОДОМ принели непрописну ватру.

⁶² Пребројаних мушких Левита од месец дана и старијих било је 23.000. Они нису пребројавани са осталим Израелцима, јер нису добили наследство међу њима.

⁶³ То су они које су пребројали Мојсије и свештеник Елеазар када су пребројавали Израелце на Моавским пољанама, крај реке Јордан, преко пута Јерихона. ⁶⁴ Ниједан од њих није био међу онима које су пребројали Мојсије и свештеник Аарон када су пребројавали Израелце у Синајској пустињи. ⁶⁵ Јер, ГОСПОД је рекао тим Израелцима да ће сигурно помрети у пустињи, и није остао ниједан од њих осим Калева сина Јефунеовог и Исуса Навина.

Захтев Целофхадових кћери

27 Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца биле су кћери Целофхада из Манасијиног братства. Целофхад је био син Хефера сина Гилада сина Махира сина Манасије сина Јосифовог.

Оне дођоше ² на улаз у Шатор састанка и стадоше пред Мојсија, свештеника Елеазара, поглаваре и целу заједницу и рекоше: ³ »Наш отац је умро у пустињи, али није био међу Корејевим присталицама, које су се удружиле против ГОСПОДА, него је умро због свога греха, а није имао синова. ⁴ Зашто да име нашег оца нестане из његовог братства зато што није имао сина? Дајте нам посед међу рођацима нашег оца.«

⁵ Тада Мојсије изнесе њихов случај пред ГОСПОДА, ⁶ а ГОСПОД му рече: ⁷ »Целофхадове кћери су у праву. Свакако им дај посед у наследство међу рођацима њиховог оца. На њих пренеси наследство њиховог оца.

⁸ »Кажи Израелцима: Ако човек умре, а нема сина, његово наследство пренесите на његову кћер. ⁹ Ако нема кћери, дајте његово наследство његовој браћи. ¹⁰ Ако нема браће, дајте његово наследство браћи његовог оца. ¹¹ Ако његов отац није

имао браће, дајте његово наследство његовом најближем сроднику у братству – нека га тај добије у посед. Ово нека буде одредба закона за Израелце, као што је ГОСПОД заповедио Мојсију⁴.«

**Исус Навин одређен
за Мојсијевог наследника**

(5. Мојс 31,1-8)

¹²ГОСПОД рече Мојсију: »Попни се на ову планину у горју Аварим и разгледај земљу коју сам дао Израелцима. ¹³Пошто је разгледаш, и ти ћеш умрети, као што је умро и твој брат Аарон. ¹⁴Јер, када се заједница побунила код водâ у пустињи Цин, обојица сте се оглушили о моју заповест да ме пред њима покажете као светог.« То је било код водâ Мерива-Кадеша^{*}, у пустињи Цин.

¹⁵Мојсије рече ГОСПОДУ: ¹⁶»Нека ГОСПОД, Бог духова свега људског рода, постави над овом заједницом човека ¹⁷који ће њоме управљати и предводити је[†], да ГОСПОДЊА заједница не буде као овце без пастира.«

¹⁸На то ГОСПОД рече Мојсију: »Узми Исуса Навина, човека у коме је Дух, и положи на њега руку. ¹⁹Постави га пред свештеника Елеазара и целу заједницу, па му њима наочиглед издај заповести. ²⁰Пренеси на њега део своје власти, да би му се покоравала цела израелска заједница. ²¹Нека стаје пред свештеника Елеазара, који ће за њега пред ГОСПОДОМ преко Урима

тражити одлуке. Тако ће се према ГОСПОДЊИМ заповестима равнати и он и цела израелска заједница[‡].«

²²И Мојсије учини као што му је ГОСПОД заповедио. Узе Исуса Навина и постави га пред свештеника Елеазара и целу заједницу. ²³Мојсије положи на њега руке и издаде му заповести као што му је ГОСПОД рекао.

Свакодневне жртве

(2. Мојс 29,38-46)

28 ГОСПОД рече Мојсију: ²»Заповеди Израелцима: ,Пазите да у одређено време доносите моју храну за моје жртве спаљене ватром, пријатан мирис мени.«

³»Кажи им: ,Ово је жртва спаљена ватром коју треба да приносите ГОСПОДУ: два јагњета од годину дана и без мане, као редовну жртву паљеницу сваког дана. ⁴Принесите једно јагње ујутро, а друго у сутон, ⁵са житном жртвом од једне десетине ефе[¶] белог брашна замешеног са четврт хина[§] уља од изгњечених маслина. ⁶То је редовна жртва паљеница која је установљена на Синајској гори да буде пријатан мирис, жртва ГОСПОДУ спаљена ватром. ⁷Жртва леваница која иде уз то нека буде од четврт хина опојног пића за свако јагње. Леваницу излијте ГОСПОДУ у светилишту. ⁸Друго јагње принесите у сутон заједно са житном жртвом и жртвом леваницом, исто као ујутро. То је

^{*}27:14 код водâ Мерива-Кадеша в. 20,13.

[†]27:17 њоме управљати и предводити је Дословно: пред њом излазити и улазити, изводити је и уводити.

[‡]27:21 према ... заједница Дословно: На његову заповест ће он и цела израелска заједница излазити и на његову заповест ће улазити.

[¶]28:5 једне десетине ефе 2,2 литра; исто и у 13, 21. и 29. стиху.

[§]28:5 четврт хина 0,9 литара; исто и у 7. и 14. стиху.

жртва спаљена ватром, пријатан мирис ГОСПОДУ.‘«

Седмичне жртве

⁹»,У суботу принесите два јагњета од годину дана и без мане, са жртвом леваницом и житном жртвом од две десетине ефе* белог брашна замешеног с уљем. ¹⁰То је жртва паљеница која се приноси сваке суботе поред редовне жртве паљенице и њене леванице.‘«

Месечне жртве

¹¹»,Првог дана сваког месеца принесите ГОСПОДУ жртву паљеницу од два јунца, једног овна и седморо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ¹²Нека уз сваког јунца буде житна жртва од три десетине ефе† белог брашна замешеног с уљем, уз овна житна жртва од две десетине ефе белог брашна замешеног с уљем, ¹³а уз свако јагње житна жртва од једне десетине ефе белог брашна замешеног с уљем. То је за жртву паљеницу, пријатан мирис, жртву ГОСПОДУ спаљену ватром. ¹⁴Уз сваког јунца нека буде жртва леваница од пола хина‡ вина, уз овна од трећине хина[§] и уз свако јагње од четврт хина. То је месечна жртва паљеница коју треба приносити за време сваког младог месеца у години. ¹⁵Осим редовне жртве паљенице са њеном леваницом, нека се ГОСПОДУ приноси и један јарац као жртва за очишћење.‘«

Жртве на Празник бесквасног хлеба

(3. Мојс 23,5-14)

¹⁶»,Четрнаестог дана првог месеца је ГОСПОДЊА Пасха. ¹⁷Петнаестог дана тог месеца нека буде светковина. Седам дана једите хлеб замешен без квасца. ¹⁸Првога дана одржите свети сабор и никакав посао не обављајте. ¹⁹Принесите ГОСПОДУ жртву спаљену ватром, жртву паљеницу од два јунца, једног овна и седморо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ²⁰Уз сваког јунца спремите житну жртву од три десетине ефе белог брашна замешеног с уљем, уз овна од две десетине ефе, ²¹а уз свако од седморо јагњаци од једне десетине ефе. ²²Уз то нека буде и један јарац као жртва за очишћење, да се за вас изврши обред помирења. ²³Ово принесите поред редовне јутарње жртве паљенице. ²⁴Тако сваког од седам дана приносите храну за жртву спаљену ватром, пријатан мирис ГОСПОДУ. Нека се приноси поред редовне жртве паљенице и њене леванице. ²⁵Седмога дана одржите свети сабор и никакав посао не обављајте.‘«

Жртве на Празник седмица

(3. Мојс 23,15-22)

²⁶»,На Дан првина, када ГОСПОДУ приносите жртву од новог жита током Празника седмица, одржите свети сабор и никакав посао не обављајте. ²⁷Принесите жртву паљеницу од два јунца, једног овна и седморо мушке јагњаци од годину дана, да буде

*28:9 две десетине ефе 4,4 литара; исто и у 12, 20. и 28. стиху.

†28:12 три десетине ефе 6,6 литара; исто и у 20. и 28. стиху.

‡28:14 пола хина 1,8 литара.

§28:14 трећине хина 1,2 литара.

пријатан мирис ГОСПОДУ. ²⁸ Нека уз сваког јунца буде житна жртва од три десетине ефе белог брашна замешеног с уљем, уз овна од две десетине ефе, ²⁹ а уз свако од седморо јагњади од једне десетине ефе. ³⁰ Уз то нека буде и један јарац, да се за вас изврши обред помирења. ³¹ Ове жртве принесите са њиховим жртвама леваницама поред редовне жртве паљенице и њене житне жртве. Пазите да животиње буду без мане. «

Жртве на Празник труба

(3. Мојс 23,23-25)

29 »Првог дана седмог месеца одржите свети сабор и никакав посао не обављајте. То је за вас дан када ћете дунути у трубе. ² Принесите жртву паљеницу од једног јунца, једног овна и седморо мушке јагњади од годину дана, све без мане, да буде пријатан мирис ГОСПОДУ. ³ Уз јунца спремите житну жртву од три десетине ефе* белог брашна замешеног с уљем, уз овна од две десетине ефе†, ⁴ а уз свако од седморо јагњади од једне десетине ефе‡. ⁵ Уз то нека буде и један јарац као жртва за очишћење, да се за вас изврши обред помирења. ⁶ Ово нека буде поред жртава паљеница које се приносе за време младог месеца и свакодневних жртава паљеница са њиховим житним жртвама и жртвама леваницама као што је прописано, да буду пријатан мирис, жртве ГОСПОДУ спаљене ватром. «

Жртве на Дан помирења

(3. Мојс 23,26-32)

⁷ »Десетог дана овог седмог месеца одржите свети сабор. Постите и никакав посао не обављајте. ⁸ Принесите жртву паљеницу од једног јунца, једног овна и седморо мушке јагњади од годину дана, све без мане, да буде пријатан мирис ГОСПОДУ. ⁹ Уз јунца спремите житну жртву од три десетине ефе брашна замешеног с уљем, уз овна од две десетине ефе, ¹⁰ а уз свако од седморо јагњади од једне десетине ефе. ¹¹ Уз то нека буде један јарац као жртва за очишћење, поред жртве за очишћење ради помирења и редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и њиховим жртвама леваницама. «

Жртве на Празник сеница

(3. Мојс 23,33-44)

¹² »Петнаестог дана седмог месеца одржите свети сабор и никакав посао не обављајте. Седам дана славите ГОСПОДЊУ светковину. ¹³ Принесите жртву спаљену ватром, пријатан мирис ГОСПОДУ, жртву паљеницу од тринаест јунаца, два овна и четрнаесторо мушке јагњади од годину дана, све без мане. ¹⁴ Уз сваког од тринаест јунаца спремите житну жртву од три десетине ефе белог брашна замешеног с уљем, уз сваког од два овна од две десетине ефе, ¹⁵ а уз свако од четрнаесторо јагњади од једне десетине ефе. ¹⁶ Уз то нека буде један јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и жртвом леваницом.

*29:3 три десетине ефе 6,6 литара; исто и у 9. и 14. стиху.

†29:3 две десетине ефе 4,4 литара; исто и у 9. и 14. стиху.

‡29:4 једне десетине ефе 2,2 литара; исто и у 10. и 15. стиху.

¹⁷»,Другог дана принесите дванаест јунаца, два овна и четрнаесторо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ¹⁸ Уз јунце, овнове и јагњад принесите њихове житне жртве и жртве леванице према прописаном броју. ¹⁹ Уз то нека буде и јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и њихових жртава леваница.

²⁰»,Трећег дана принесите једанаест јунаца, два овна и четрнаесторо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ²¹ Уз јунце, овнове и јагњад принесите њихове житне жртве и жртве леванице према прописаном броју. ²² Уз то нека буде и јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и жртвом леваницом.

²³»,Четвртог дана принесите десет јунаца, два овна и четрнаесторо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ²⁴ Уз јунце, овнове и јагњад принесите њихове житне жртве и жртве леванице према прописаном броју. ²⁵ Уз то нека буде и јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и жртвом леваницом.

²⁶»,Петог дана принесите девет јунаца, два овна и четрнаесторо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ²⁷ Уз јунце, овнове и јагњад принесите њихове житне жртве и жртве леванице према прописаном броју. ²⁸ Уз то нека буде и јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и жртвом леваницом.

²⁹»,Шестог дана принесите осам јунаца, два овна и четрнаесторо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ³⁰ Уз јунце, овнове и јагњад принесите њихове житне жртве и

жртве леванице према прописаном броју. ³¹ Уз то нека буде и јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и жртвом леваницом.

³²»,Седмог дана принесите седам јунаца, два овна и четрнаесторо мушке јагњаци од годину дана, све без мане. ³³ Уз јунце, овнове и јагњад принесите њихове житне жртве и жртве леванице према прописаном броју. ³⁴ Уз то нека буде и јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и жртвом леваницом.

³⁵»,Осмог дана одржите свечани скуп и никакав посао не обављајте. ³⁶ Принесите жртву спаљену ватром, пријатан мирис ГОСПОДУ, жртву паљеницу од једног јунца, једног овна и седморо мушке јагњаци, све без мане. ³⁷ Уз јунца, овна и јагњад принесите њихове житне жртве и жртве леванице према прописаном броју. ³⁸ Уз то нека буде и јарац као жртва за очишћење, поред редовне жртве паљенице са њеном житном жртвом и жртвом леваницом.

³⁹»,Поред својих жртава заветних и својих жртава драговољних, ово приносите ГОСПОДУ на празнике који су вам одређени: своје жртве паљенице, житне жртве, жртве леванице и жртве за заједништво.«

⁴⁰ И Мојсије пренесе Израелцима све што му је ГОСПОД заповедио.

Прописи о заветима

30 Мојсије рече главама Израелових племена: »Овако заповеда ГОСПОД: ² Када се човек заветује ГОСПОДУ или се уз заклетву обавезе неким обећањем, нека не прекрши реч, него нека изврши све што је рекао.

³»Када се млада жена која још живи у очевој кући заветује ГОСПОДУ или се обавезе обећањем, ⁴а њен отац чује за њен завет или обећање, али јој ништа не каже, тада важе сви њени завети и свако обећање којим се обавезала. ⁵Али, ако јој отац то забрани када за то чује, онда не важи ниједан њен завет ни обећање којим се обавезала. ГОСПОД ће јој опростити пошто јој је отац забранио.

⁶»Ако се уда након што се заветовала или након што је изустила неко непромишљено обећање којим се обавезала, ⁷а њен муж чује за то, али јој ништа не каже, тада важе њени завети и обећања којима се обавезала. ⁸Али, ако јој муж то забрани када за то чује, онда он поништава завет који је обавезује или непромишљено обећање којим се обавезала, и ГОСПОД ће јој опростити.

⁹»Завет или обавеза коју је на себе преузела удовица или распуштеница, обавезује је.

¹⁰»Ако се заветује жена која живи са својим мужем или се уз заклетву обавезе обећањем, ¹¹а њен муж чује за то, али не каже ништа и не забрани јој, тада важе сви њени завети или обећања којима се обавезала. ¹²Али, ако их њен муж поништи када чује за њих, онда више не важи ниједан завет ни обећање које је дала. Њен муж их је поништио и ГОСПОД ће јој опростити. ¹³Њен муж може да потврди или да поништи сваки њен завет или уз заклетву дато обећање о одрицању. ¹⁴Али, ако јој муж о томе из дана у дан ништа не говори, тада он потврђује све њене завете или обећања која је обавезују. Потврђује их тиме што о њима ништа не каже када за њих чује. ¹⁵Ако их, пак, поништи након неког времена пошто

је за њих чуо, онда ће он сносити последице њеног греха.»

¹⁶То су прописи које је ГОСПОД дао Мојсију у вези са односима између човека и његове жене, и између оца и његове младе кћери која још живи у његовој кући.

Освета Мидјанцима

31 ГОСПОД рече Мојсију: ²»Освети се Мидјанцима за Израелце. После тога ћеш умрети.»

³Тада Мојсије рече народу: »Наоружајте људе за рат, па нека нападну Мидјанце и изврше ГОСПОДЊУ освету на њима. ⁴Пошаљите у рат по хиљаду људи из сваког Израеловог племена.»

⁵Тако је из Израелових братстава окупљено дванаест хиљада људи наоружаних за рат, по хиљаду из сваког племена. ⁶Тада их Мојсије посла у рат, по хиљаду из сваког племена, са Пинхасом, сином свештеника Елеазара, који са собом понесе свете предмете и трубе за давање знакова.

⁷Они поведоше рат против Мидјана, као што је ГОСПОД заповедио Мојсију, и побише све мушкарце. ⁸Међу онима које су побили било је и пет мидјанских царева: Еви, Рекем, Цур, Хур и Рева. А погубише мачем и Валаама сина Веоровог. ⁹Израелци заробише мидјанске жене и нејач и као плен узеше сву мидјанску крупну и ситну стоку и добра. ¹⁰Спалише све градове у којима су Мидјанци живели и сва њихова насеља. ¹¹Узеше сав плен и све што су опљачкали, укључујући и људе и животиње, ¹²па заробљенике, плен и опљачкано дотераше Мојсију и свештенику Елеазару и израелској заједници у свој табор на Моавским

пољанама, крај реке Јордан, преко пута Јерихона.

Повратак војске

¹³ Мојсије, свештеник Елеазар и сви поглавари заједнице изађоше им у сусрет ван табора.

¹⁴ Али Мојсије се разгневи на заповеднике војске – заповеднике над хиљадама и заповеднике над стотинама – који су се вратили из боја.

¹⁵ »Зар сте све жене оставили у животу?« рече им. ¹⁶ »А баш су оне по Валааомовом наговору навеле Израелце да буду неверни ГОСПОДУ у догађајима код Пеора, па је помор дошао на ГОСПОДЊУ заједницу.

¹⁷ Зато сада побијте све дечаке и убијте сваку жену која није девица, ¹⁸ а сваку девојку која је девица оставите за себе. ¹⁹ Нека сваки од вас који је неког убио или је дотакао убијеног остане седам дана ван табора. Трећег и седмог дана очистите и себе и своје заробљенике.

²⁰ Очистите сву одећу и све што је начињено од коже, кострети или дрвета.«

²¹ Тада свештеник Елеазар рече војницима који су били у боју: »Ово је одредба закона коју је ГОСПОД дао Мојсију: ²² Злато, сребро, бронза, гвожђе, калај, олово, ²³ и све друго што може да издржи ватру, нека се провуче кроз ватру, и биће чисто. Али нека се очисти и водом очишћења. И све што не може да издржи ватру, нека се провуче кроз ту воду. ²⁴ Седмог дана оперите своју одећу, и бићете чисти. Тада можете да уђете у табор.«

Деоба плена

²⁵ ГОСПОД рече Мојсију: ²⁶ »Ти и свештеник Елеазар и главе

породица заједнице пребројте сав плен, укључујући људе и животиње.

²⁷ Поделите плен између војника који су ишли у бој – који су се борили у рату – и остатка заједнице.

²⁸ Од онога што припадне војницима који су се борили у рату, одвој као данак ГОСПОДУ једно од сваких пет стотина, било људи, било говеда, магараца и ситне стоке. ²⁹ Овај данак узми од њихове половине и дај га свештенику Елеазару као прилог ГОСПОДУ. ³⁰ Од половине која припадне Израелцима узми једно од сваких педесет, било људи, било говеда, магараца, ситне стоке и других животиња, па дај Левитима, који обављају дужности везане за ГОСПОДЊЕ боравиште.«

³¹ И Мојсије и свештеник Елеазар учинише као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

³² Ово је плен који је преостао од свега што су војници опљачкали:

675.000 грла ситне стоке,

³³ 72.000 говеда,

³⁴ 61.000 магараца

³⁵ и 32.000 девица.

³⁶ Половина која је припала онима који су се борили у рату износила је:

337.500 грла ситне стоке, ³⁷ од којих је данак ГОСПОДУ био 675;

³⁸ 36.000 говеда, од којих је данак ГОСПОДУ био 72;

³⁹ 30.500 магараца, од којих је данак ГОСПОДУ био 61;

⁴⁰ и 16.000 људи, од којих је данак ГОСПОДУ био 32.

⁴¹ Мојсије даде данак свештенику Елеазару као прилог ГОСПОДУ, као што му је ГОСПОД заповедио.

⁴² Половина која је припала Израелцима, а коју је Мојсије одвојио од оне која је припала ратницима, ⁴³ дакле половина која је припала заједници, износила је 337.500

грла ситне стоке, ⁴⁴36.000 говеда, ⁴⁵30.500 магараца ⁴⁶и 16.000 људи. ⁴⁷Од половине која је припала Израелцима Мојсије узео једнога од сваких педесет људи и животиња, као што му је ГОСПОД заповедио, и даде Левитима, који су обављали дужности везане за ГОСПОДЊЕ боравиште.

⁴⁸Тада војсковође – заповедници над хиљадама и заповедници над стотинама – дођоше Мојсију ⁴⁹и рекоше му: »Ми, твоје слуге, извршили смо попис бораца под нашим заповедништвом, и ни један једини не недостаје. ⁵⁰Стога смо донели на дар ГОСПОДУ златне предмете до којих је сваки од нас дошао – гривне, наруквице, печатно прстење, минђуше и огрлице – да за себе извршимо обред помирења пред ГОСПОДОМ.«

⁵¹Мојсије и свештеник Елеазар примише од њих све предмете израђене од злата. ⁵²Све злато које су заповедници над хиљадама и заповедници над стотинама донели као прилог ГОСПОДУ било је тешко 16.750 шекела*. ⁵³А сваки војник је свој плен задржао за себе. ⁵⁴Мојсије и свештеник Елеазар примише злато од заповедника над хиљадама и заповедника над стотинама и унесе га у Шатор састанка као спомен на Израелце пред ГОСПОДОМ.

Деоба земље источно од Јордана

(5. Мојс 3,12-22)

32 Рувимовци и Гадовци, који су имали много стоке, видеше да су земље Јаазер и Гилад погодне за стоку, ²па дођоше Мојсију и свештенику Елеазару и поглаварима заједнице и рекоше: ³»Атарот, Дивон,

Јаазер, Нимра, Хешбон, Елале, Севам, Нево и Беон – ⁴ова земља коју је ГОСПОД покорио пред израелском заједницом – погодни су за стоку, а ми, твоје слуге, имамо стоке. ⁵Учини нам милост«, рекоше, »дај нама, твојим слугама, ову земљу у posed. Не терај нас да прелазимо реку Јордан.«

⁶»Зар ви да седите овде док ваша сабраћа иду у рат?« упита Мојсије Гадовце и Рувимовце. ⁷»Зашто одвраћате Израелце да пређу у земљу коју им је ГОСПОД дао? ⁸Тако су урадили и ваши очеви кад сам их из Кадеш-Барнее послао да разгледају земљу. ⁹Након што су отишли горе до кланца Ешкола и видели земљу, одвратили су Израелце од уласка у земљу коју им је ГОСПОД дао. ¹⁰Тог дана се ГОСПОД разгневио, па се овако закleo: ¹¹»Зато што нису из свега срца ишли за мном, ниједан од људи од двадесет година и старијих који су изашли из Египта неће видети земљу коју сам уз заклетву обећао Аврааму, Исааку и Јакову ¹²– ниједан осим Калева сина Јефунеа Кеназовца и Исуса Навина, који су из свега срца ишли за ГОСПОДОМ.« ¹³ГОСПОД се разгневио на Израелце, па је учинио да четрдесет година лутају пустињом док није нестао цео нараштај оних који су чинили оно што је зло у ГОСПОДЊИМ очима. ¹⁴А сада ви, пород грешника, стојите место својих очева и терате ГОСПОДА да се још више разгневи на Израел. ¹⁵Јер, ако одбијете да идете за њим, он ће народ опет оставити у пустињи, а ви ћете бити криви што је сав овај народ затрт.«

¹⁶Тада му они приђоше и рекоше: »Хтели бисмо овде да саградимо торове за своју стоку и градове

*31:52 16.750 шекела 191 килограм.

за своју нејач. ¹⁷Тада ћемо бити спремни да наоружани идемо испред Израелаца док их не доведемо на њихово место. За то време ће наша нејач живети у утврђеним градовима, заштићена од становника ове земље. ¹⁸И нећемо се враћати својим кућама док сваки Израелац не запоседне своје наследство. ¹⁹И нећемо имати наследство с њима с оне стране реке Јордан, јер нам је наследство пало у део с ове, источне стране.»

²⁰На то им Мојсије рече: »Урадите тако. Наоружајте се пред ГОСПОДОМ за бој, ²¹пређите преко реке Јордан и борите се пред ГОСПОДОМ док он пред собом не истера своје непријатеље. ²²Када земља буде покорена пред ГОСПОДОМ, моћи ћете да се вратите и бићете ослобођени своје обавезе према ГОСПОДУ и према Израелу, а ова земља ће бити ваш посед пред ГОСПОДОМ. ²³Али, ако тако не урадите, згрешићете против ГОСПОДА и будите сигурни да ће вас ваш грех стићи. ²⁴Саградите градове за своју нејач и торове за своја стада, али урадите оно што сте обећали.«

²⁵Гадовци и Рувимовци рекоше Мојсију: »Ми, твоје слуге, урадићемо као што нам ти, господару, заповедаш. ²⁶Наша нејач и жене, наша стока и друге животиње остаће овде у градовима Гилада, ²⁷а ми, твоје слуге, сви наоружани за бој, прећи ћемо преко да се боримо пред ГОСПОДОМ, баш као што ти кажеш, господару.«

²⁸Тада Мојсије заповеди за њих свештенику Елеазару, Исусу Навину и главама породица израелских племена: ²⁹»Ако Гадовци

и Рувимовци, сви наоружани за бој, с вама пређу преко реке Јордан пред ГОСПОДОМ и земља буде покорена пред вама, дајте им у посед земљу Гилад. ³⁰Али, ако не пређу с вама наоружани, нека добију посед с вама у Ханаану.«

³¹»Ми, твоје слуге, урадићемо оно што је ГОСПОД заповедио«, одговорише Гадовци и Рувимовци. ³²»Прећи ћемо наоружани у Ханаан пред ГОСПОДОМ, али ће посед који ћемо наследити бити с ове стране реке Јордан.«

³³Тада Мојсије Гадовцима, Рувимовцима и половини племена Манасије сина Јосифовог даде царство Сихона, цара Аморејаца, и царство Ога, цара Башана – целу земљу са њеним градовима и подручјем око њих.

³⁴Гадовци обновише Дивон, Атарот, Ароер, ³⁵Атрот Шофан, Јаазер, Јогбеу, ³⁶Бет-Нимру и Бет Харан као утврђене градове и саградише торове за своја стада.

³⁷Рувимовци обновише Хешбон, Елале и Кирјатајим, ³⁸као и Нево и Ваал-Меон, чији називи су промењени, и Сивму, и дадоше имена градовима које су саградили.

³⁹Потомци Махира сина Манасијиног одоше у Гилад, заузеше га и истераше Аморејце који су тамо били. ⁴⁰Стога Мојсије даде Гилад Махировцима, Манасијиним потомцима, и они се тамо настанише. ⁴¹Јаир, Манасијин потомак, заузео њихова насеља и назва их Хавот Јаир*. ⁴²А Новах заузео Кенат и околна насеља и по себи га назва Новах.

*32:41 *Хавот Јаир* Или: Јаирова насеља.

Преглед путовања Израелаца од Египта до Моава

33 Ово су таборишта Израелаца након што су, по својим четама, изашли из Египта под руководством Мојсија и Аарона. ²На ГОСПОДЊУ заповест, Мојсије је записао таборишта на њиховом путовању. Ово је њихово путовање по табориштима:

³ Израелци су кренули из Рамзеса петнаестог дана првог месеца, дан после Пасхе. Кренули су смело наочиглед свим Египћанима, ⁴ док су ови сахрањивали све своје првенце, које је ГОСПОД побио међу њима – јер, ГОСПОД је казнио њихове богове.

⁵ Израелци су отишли из Рамзеса и утаборили се у Сукоту. ⁶ Отишли су из Сукота и утаборили се у Етаму, на рубу пустиње. ⁷ Отишли су из Етама, скренули назад ка Пи-Хахироту, источно од Ваал-Цефона, и утаборили се близу Мигдола.

⁸ Отишли су из Пи-Хахирота и кроз море прешли у пустињу. Пошто су три дана путовали пустињом Етам, утаборили су се у Мари.

⁹ Отишли су из Маре и дошли у Елим, где је било дванаест извора и седамдесет палми, и тамо се утаборили.

¹⁰ Отишли су из Елима и утаборили се поред Црвеног мора.

¹¹ Отишли су са Црвеног мора и утаборили се у пустињи Син.

¹² Отишли су из пустиње Син и утаборили се у Дофки.

¹³ Отишли су из Дофке и утаборили се у Алушу.

¹⁴ Отишли су из Алуша и утаборили се у Рефидиму, где за народ није било воде за пиће.

¹⁵ Отишли су из Рефидима и утаборили се у Синајској пустињи.

¹⁶ Отишли су из Синајске пустиње и утаборили се у Киврот-Хатаави.

¹⁷ Отишли су из Киврот-Хатааве и утаборили се у Хацероту.

¹⁸ Отишли су из Хацерота и утаборили се у Ритми.

¹⁹ Отишли су из Ритме и утаборили се у Римон-Фаресу.

²⁰ Отишли су из Римон-Фареса и утаборили се у Ливни.

²¹ Отишли су из Ливне и утаборили се у Риси.

²² Отишли су из Рисе и утаборили се у Кехелати.

²³ Отишли су из Кехелате и утаборили се на гори Шефер.

²⁴ Отишли су са горе Шефер и утаборили се у Харади.

²⁵ Отишли су из Хараде и утаборили се у Макхелоту.

²⁶ Отишли су из Макхелота и утаборили се у Тахату.

²⁷ Отишли су из Тахата и утаборили се у Тари.

²⁸ Отишли су из Таре и утаборили се у Митки.

²⁹ Отишли су из Митке и утаборили се у Хашмони.

³⁰ Отишли су из Хашмоне и утаборили се у Мосероту.

³¹ Отишли су из Мосерота и утаборили се у Бене-Јаакану.

³² Отишли су из Бене-Јаакана и утаборили се у Хор-Хагидгаду.

³³ Отишли су из Хор-Хагидгада и утаборили се у Јотвати.

³⁴ Отишли су из Јотвате и утаборили се у Аврони.

³⁵ Отишли су из Авроне и утаборили се у Ецјон-Геверу.

³⁶ Отишли су из Ецјон-Гевера и утаборили се у Кадешу, у пустињи Цин.

³⁷ Отишли су из Кадеша и утаборили се на гори Хор, на граници Едома. ³⁸ На ГОСПОДЊУ заповест,

свештеник Аарон попео се на гору Хор, где је умро првог дана петог месеца четрдесете године по изласку Израелаца из Египта. ³⁹ Аарон је имао сто двадесет три године када је умро на гори Хор.

⁴⁰ А цар Арада, Ханаанац, који је живео у ханаанском крају Негеву, чуо је да Израелци долазе.

⁴¹ Отишли су са горе Хор и утаборили се у Цалмони.

⁴² Отишли су из Цалмоне и утаборили се у Пунону.

⁴³ Отишли су из Пунона и утаборили се у Овоту.

⁴⁴ Отишли су из Овота и утаборили се у Ије-Авариму, на граници Моава.

⁴⁵ Отишли су из Ијима и утаборили се у Дивон-Гаду.

⁴⁶ Отишли су из Дивон-Гада и утаборили се у Алмон-Дивлатајми.

⁴⁷ Отишли су из Алмон-Дивлатајме и утаборили се у горју Аварим, близу Нева.

⁴⁸ Отишли су из горја Аварим и утаборили се на Моавским пољанама, крај реке Јордан, преко пута Јерихона, ⁴⁹ и то од Бет-Јешимота до Авел-Шитима.

Заповест да се истерају ханаански народи

⁵⁰ ГОСПОД рече Мојсију на Моавским пољанама, крај реке Јордан, преко пута Јерихона:

⁵¹ »Кажи Израелцима: „Када преко Јордана пређете у Ханаан, ⁵² истерајте све становнике те земље испред себе. Уништите све њихове резбарене слике и ливене идоле, и разорите све њихове узвишице. ⁵³ Запоседните земљу и настаните се у њој, јер сам вам је дао да буде

ваша. ⁵⁴ Поделите земљу коцком, према својим братствима. Онима којих је више, дајте веће наследство, а онима којих је мање, дајте мање наследство. Оно што им коцком падне у део, биће њихово. Поделите земљу према својим праотачким племенима. ⁵⁵ Али, ако не истерате становнике те земље испред себе, онда ће вам они које сте пустили да остану постати трн у оку и бодља у слабинама и задаваће вам невоље у земљи у којој ћете живети. ⁵⁶ А тада ћу ја учинити с вама оно што сам намеравао да учиним с њима.«

Границе Израелове земље

34 ГОСПОД рече Мојсију: ² »Заповеди Израелцима и реци им: „Када уђете у Ханаан, земља која ће вам бити додељена у наследство има ове границе:

³ »Ваша јужна страна укључује део пустиње Цин дуж границе Едома. На истоку ваша јужна граница почиње с краја Сланог мора*, ⁴ па скреће јужно од превоја Акрабима, продужава до Цина и иде јужно од Кадеш-Барнее. Одатле иде до Хацар-Адара и продужава до Ацмона, ⁵ где скреће и, идући дуж Египатског потока, избија на море.

⁶ »Ваша западна граница је обала Великог мора†. То вам је граница на западу.

⁷ »Ваша северна граница иде од Великог мора право до горе Хор ⁸ и од горе Хор право до Лево-Хамата. Одатле граница иде до Цедада, ⁹ продужава до Зифрона и завршава се у Хацар-Енану. То вам је граница на северу.

***34:3 Сланог мора** То јест: Мртвог мора; исто и у 12. стиху.

†**34:6 Великог мора** То јест: Средоземног мора; исто и у 7. стиху.

¹⁰»Ваша источна граница иде од Хацар-Енана право до Шефама, ¹¹одакле се спушта до Ривле на источној страни Ајина и иде даље гребеном источно од Кинеретског мора*. ¹²Потом се граница спушта дуж реке Јордан и завршава на Сланом мору.

»То ће бити ваша земља са границама свуда унаоколо.«

¹³Мојсије заповеди Израелцима: »Ово је земља коју ћете коцком поделити као наследство. ГОСПОД је заповедио да је добије девет племена и једна половина племена, ¹⁴пошто су породице Рувимовог племена, породице Гадовог племена и половина Манасијиног племена добили своје наследство. ¹⁵Ова два и по племена већ су добила своје наследство на овој страни реке Јордан источно од Јерихона.«

Људи задужени за деобу земље

¹⁶ГОСПОД рече Мојсију: ¹⁷»Ово су имена људи који ће вам поделити земљу: свештеник Елеазар и Исус Навин.

¹⁸»А за поделу земље одреди и по једног поглавару из сваког племена.

¹⁹Ово су њихова имена:

Из Јудиног племена: Калев син Јефунеов.

²⁰Из Симеоновог племена: Шемуел син Амихудов.

²¹Из Венијаминовог племена: Елидад син Кислонов.

²²Поглавар Дановог племена: Буки син Јоглијев.

²³Поглавар племена Манасије сина Јосифовог: Ханиел син Ефодов.

²⁴Поглавар племена Ефрема сина Јосифовог: Кемуел син Шифтанов.

²⁵Поглавар Завулоновог племена: Елицафан син Парнахов.

²⁶Поглавар Исахаровог племена: Палтиел син Азанов.

²⁷Поглавар Асировог племена: Ахихуд син Шеломијев.

²⁸Поглавар Нефталимовог племена: Педахел син Амихудов.«

²⁹То су они којима је ГОСПОД заповедио да Израелцима поделе земљу у Ханаану.

Градови за Левите

35 ГОСПОД рече Мојсију на Моавским пољанама, крај реке Јордан, преко пута Јерихона:

²»Заповеди Израелцима да од наследства које ће поседовати дају Левитима градове да у њима живе. А дајте им и пашњаке око тих градова.

³Тада ће они имати градове у којима ће живети и пашњаке за своја говеда, ситну стоку и све своје друге животиње.

⁴»Нека се пашњаци око градова које ћете дати Левитима протежу хиљаду лаката[†] од градских зидина. ⁵Ван града измерите две хиљаде лаката[‡] на источној страни, две хиљаде лаката на јужној, две хиљаде лаката на западној и две хиљаде лаката на северној страни, тако да град буде у средини. То ће им бити пашњаци за градове.

⁶»Нека шест градова од градова које ћете дати Левитима буду градови уточишта, у које може да побегне убица. Осим ових, дајте им још четрдесет два града. ⁷Дајте Левитима укупно четрдесет осам

*34:11 *Кинеретског мора* То јест: Галилејског мора.

†35:4 *хиљаду лаката* 450 метара.

‡35:5 *две хиљаде лаката* 900 метара; исто и у наставку стиха.

градова са њиховим пашњацима.
⁸Градове које ћете дати Левитима од поседа Израелаца дајте сразмерно величини наследства сваког племена: много градова узмите од племена која их имају много, а мало градова од оних која их имају мало.«

Градови уточишта

(5. Мојс 19,1-13; ИсНав 20,1-9)

⁹ГОСПОД рече Мојсију: ¹⁰»Кажите Израелцима: „Када преко реке Јордан уђете у Ханаан, ¹¹изаберите неколико градова да вам буду градови уточишта, у која може да побегне човек који је неког убио случајно. ¹²Нека вам ти градови буду уточишта од крвног осветника, тако да човек који је оптужен за убиство не погине пре него што дође на суд пред заједницом. ¹³Нека вам шест градова буду градови уточишта: ¹⁴три града са ове, источне стране реке Јордан и три у Ханаану. ¹⁵Нека тих шест градова за Израелце и дошљаке и насељенике међу њима буду уточишта у која ће моћи да побегне онај ко је неког убио случајно.

¹⁶»Ако неко неког удари гвозденим предметом, и овај умре, убица је – нека се убица погуби. ¹⁷Ако неко у руци има камен којим се може убити, па неког удари, и овај умре, убица је – нека се убица погуби. ¹⁸Ако неко у руци има дрвени предмет којим се може убити, па неког удари, и овај умре, убица је – нека се убица погуби. ¹⁹Нека убицу погуби крвни осветник – када га сретне, нека га погуби. ²⁰Ако неко неког гурне из злобе или намерно баца нешто на њега, и овај умре, ²¹или ако га из мржње удари песницом, и овај умре, нека се нападач погуби, убица је –

нека га крвни осветник погуби када га сретне.

²²»Ако неко неког изненада гурне, али не из непријатељства, или ако ненамерно нешто баца на њега, ²³или, не видећи га, спусти на њега камен који би га могао убити, и овај умре, тада, пошто му није био непријатељ и није намеравао да му учини зло, ²⁴нека заједница пресуди између нападача и крвног осветника према овим законима. ²⁵Нека заједница заштити оптуженога за убиство од крвног осветника и нека га врати у град уточишта у који је побегао. Овај нека остане тамо до смрти првосвештеника, који је помазан светим уљем. ²⁶Али, ако оптужени за убиство било када изађе ван граница града уточишта у који је побегао ²⁷и тамо га затекне крвни осветник, овај може да га убије и да не буде крив за убиство. ²⁸Нека оптужени остане у свом граду уточишта до смрти првосвештеника. Тек после првосвештеникове смрти може да се врати на своје имање.

²⁹»Нека вам ово буде одредба закона из поколења у поколење, где год живели.

³⁰»Ко год неког убије, нека се погуби као убица само на основу сведочења сведока, али нека нико не буде погубљен на основу сведочења само једног сведока.

³¹»Не примајте откупнину за живот убице, који заслужује да умре. Нека се свакако погуби.

³²»Не примајте откупнину за неког ко је побегао у град уточишта, да га тако пустите да се врати и живи на својој земљи пре смрти првосвештеника.

³³»Не скврнавите земљу у којој сте. Крвопролиће скврнави земљу. Обред помирења се не

може извршити за земљу на коју је проливена крв, осим крвљу онога ко ју је пролио. ³⁴Не чините нечистом земљу у којој живите и у којој ја боравим, јер ја, ГОСПОД, боравим међу Израелцима.«

Право жена да наслеђују земљу

36 Главе породица из братства Гилада сина Махира сина Манасијиног, које су биле из братстава Јосифових потомака, дођоше Мојсију и поглаварима, главама израелских породица, ²и рекоше: »Господару, када ти је ГОСПОД заповедио да Израелцима коцком даш земљу у наследство, заповедио ти је да наследство нашег сабрата Целофхада даш његовим кћерима. ³Али, ако се оне удају за људе из других израелских племена, онда ће њихово наследство бити узето од нашег праотачког наследства и бити придодато наследство племена у које се удају. Тако ће нам бити одузет део наследства које нам је додељено. ⁴Када Израелцима буде година јубилеја, њихово наследство биће придодато наследство племена у које су се удале, а одузето од племенског наследства наших праотаца.«

⁵Тада, по ГОСПОДЊЕМ налогу, Мојсије ово заповеди Израелцима:

»Тачно је то што говори племе Јосифових потомака. ⁶Ево шта ГОСПОД заповеда за Целофхадове кћери: »Могу да се удају за кога хоће само ако се удају у племенско братство свога оца. ⁷Нека ниједно наследство у Израелу не прелази од племена племену. Сваки Израелац треба да сачува земљу племена коју је наследио од својих праотаца. ⁸Нека се свака кћи која наследи земљу у неком израелском племену уда за неког из племенског братства свога оца. Тако ће сваки Израелац сачувати у свом поседу наследство својих праотаца. ⁹Нека ниједно наследство не прелази од племена племену. Свако израелско племе треба да сачува земљу коју наследи.«

¹⁰И Целофхадове кћери урадише као што је ГОСПОД заповедио Мојсију: ¹¹Махла, Тирца, Хогла, Милка и Ноа удаше се за своју браћу од стрица. ¹²Пошто су се удале у братство потомака Манасије сина Јосифовог, њихово наследство остаде у братству и племену њиховог оца.

¹³То су заповести и закони које је ГОСПОД преко Мојсија дао Израелцима на Моавским пољанама, крај реке Јордан, преко пута Јерихона.